Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	23C/255/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3116223508
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Boris Vittek
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2018:3116223508.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Borisom Vittekom v spore žalobcu Mgr. F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. V. XX, XXX XX V., zast. JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom Partizánska 7571/58, 911 01 Trenčín proti žalovanému K. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, XXX XX V., o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Uverejnením textu "Nehovoriac o 60 tisíc eur, ktoré muselo mesto vynaložiť na zmenu projektov potom ako sa mu podarilo presadiť vymenovanie P. za Národnú kultúrnu pamiatku" v piatom odseku, textu "Aj vtedy opäť F. L. pobehoval po ministerstve kultúry a robil všetko preto, aby mesto tieto fondy nedostalo. (S touto informáciou ma oboznámili ľudia priamo z ministerstva, ktorí sa pýtali, že kto to preboha je ten F., ktorý brojí proti Vám)" v siedmom odseku a textu "dal mu takmer zadarmo techniku hodnote milión korún" v dvanástom odseku v príspevku s názvom "L. sa raz opäť hodil o zem" žalovaným na sociálnej sieti Facebook dňa 30.10.2016 došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti.

II. Žalovaný je povinný na sociálnej sieti O., a to na profile žalobcu s názvom F. L., na profile žalovaného s názvom K. X. uverejniť ospravedlnenie v rovnakej veľkosti textu a na dobu najmenej troch mesiacov v znení:„Ja K. X. sa ospravedlňujem H.. F. L. za nepravdivé tvrdenia v mojom príspevku zo dňa XX.XX.XXXX s názvom "L. sa raz opäť hodil o zem", nakoľko moje tvrdenia o činnosti F. L. ako fyzickej osoby, ako poslanca Mestského zastupiteľstva v V. a ako predsedu občianskeho združenia F. (združenie pre súčasné umenie) v tomto príspevku v piatom odseku "Nehovoriac o 60 tisíc eur, ktoré muselo mesto vynaložiť na zmenu projektov potom ako sa mu podarilo presadiť vymenovanie P. za Národnú kultúrnu pamiatku", v siedmom odseku "Aj vtedy opäť F. L. pobehoval po ministerstve kultúry a robil všetko preto, aby mesto tieto fondy nedostalo. (S touto informáciou ma oboznámili ľudia priamo z ministerstva, ktorí sa pýtali, že kto to preboha je ten F., ktorý brojí proti Vám)" a v dvanástom odseku "dal mu takmer zadarmo techniku hodnote milión korún", nie sú pravdivé.“, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný na sociálnej sieti O., a to na profile V. po dobu najmenej troch mesiacov zdieľať ako svoju poznámku ospravedlnenie, ktoré je povinný uverejniť na svojom profile s názvom K. X. podľa výroku II. tohto rozsudku do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 500 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

VI. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v hodnote 40%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 21.12.2016 domáhal, aby súd vyhlásil nasledovný rozsudok:

I. Zverejnením príspevku s názvom „L. sa raz opäť hodil o zem" na sociálnej sieti O. dňa XX.XX.XXXX došlo žalovaným k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti.
II. Žalovaný je povinný na sociálnej sieti O. uverejniť ospravedlnenie na
rovnakom mieste ako uverejnil svoj príspevok s názvom ,,L. sa raz opäť hodil o zem", to je najmä na profile-žalobcu s názvom F. L., na profile žalovaného s názvom K. X. na profile skupiny V. a na profile skupiny V., rovnakej veľkosti textu a trvaní najmenej 6 mesiacov v znení: „Ja žalovaný K. X. sa ospravedlňujem žalobcovi H.. F. L. za nepravdivé tvrdenia v mojom príspevku zo dňa
XX.XX.XXXX s názvom L. sa raz opäť hodil o zem, nakoľko moje tvrdenia o činnosti F. L. ako fyzickej osoby, ako poslanca Mestského zastupiteľstva v V. a ako predsedu občianskeho združenia F. (združenie pre súčasné umenie) v tomto príspevku v jeho odseku číslo 1.,3.,4.,5.,6., 7., 9., 10.,12. a 14. nie sú pravdivé.“ všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 15 000 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Uviedol, že dňa XX.XX.XXXX žalovaný uverejnil na sociálnej sieti O. príspevok s názvom „L. sa raz opäť hodil o zem“, ktorý obsahoval množstvo nepravdivých tvrdení. Žalovaný tento príspevok uverejnil na svojom profile o 15:23, na profile skupiny V. o 15:23, na profile skupiny V. o 15:23 a na profile žalobcu o 15:23. Žalobca svoj profil využíva na prezentovanie svojich názorov ako verejne činná osoba-poslanec mestského zastupiteľstva mesta V., pričom príspevok žalovaného mal dosah na 401 fanúšikov, ktorí označili, že sa im profil žalobcu páči, teda týmto osobám sa tento príspevok minimálne zobrazil. O. profil žalovaného má XXX fanúšikov, profil skupiny V. má 5 175 členov a profil skupiny V. má 1 937 členov. Celkovo ide o minimálne 8 297 užívateľov sociálnej siete O., ktorí mali možnosť sa oboznámiť s uvedeným príspevkom.

3. Na profile žalovaného označilo aktívne 51 ľudí (ku dňu podania žaloby), že sa
im napadnutý príspevok páči, t.j. oboznámili sa s jeho obsahom. Ďalej na profile žalovaného bolo doposiaľ celkovo 13 zdieľaní tohto príspevku na profiloch ďalších užívateľov tejto sociálnej siete, čo znamená, že sa hanlivý príspevok šíril na obsah ďalších profilov užívateľov tejto siete a mal dosah na nespočetné množstvo užívateľov tzv. pavúkovým systémom šírenia správ a informácii na sociálnej sieti. Do diskusie k tomuto príspevku sa na profile žalovaného aktívne zúčastnilo 13 príspevkov ľudí, ktorí boli oboznámení s obsahom tohto príspevku. V skupine V. mal uvedený napadnutý príspevok žalovaného minimálne 11 zdieľaní, klamlivý príspevok žalovaného mal dosah rádovo na tisíce užívateľov sociálne siete O.. Na profile žalobcu označilo doposiaľ 63 užívateľov sociálnej siete, že sa im príspevok páči.

4. Ďalej uviedol, že nepravdivé informácie z príspevku žalovaného obsahujú nasledovné odseky:
Odsek 1:Podobne ako už niekoľko krát v minulosti sa opäť raz hodil ako malé decko o zem a kričí. Chce, aby sme ho poľutovali, pomojkali a ocenili jeho neuveriteľné zásluhy. Ibaže L. je iba vypočítavý človek, v prípade ktorého nepomôže ani svokra D. S., ale už len polepšovňa. Aby sa naučil slušnému správaniu. Uvedený príspevok pokladá za urážlivý, nepravdivý a najmä ponižujúci výrok žalovaného na jeho adresu. Žalovaný tu pripodobňuje žalobcu k malému dieťaťu, ktoré patrí do polepšovne a tvrdí, že mu nemôže pomôcť ani p. S., ktorá má na TV H. v súčasnosti reláciu s názvom "R.", kde táto pomáha narušeným rodinným vzťahom, často krát zo sociálne slabších vrstiev s psychickými ako aj existenčnými problémami. Žalovaný prezentuje žalobcu ako osobu, ktorá chce podľa neho "poľutovať, pomojkať" a oceniť za jeho neuveriteľné zásluhy." Pravdou je, že okrem už vyššie spomenutých pravidelne organizovaných kultúrnych podujatí v V. zo strany žalobcu, ktoré zvyšujú kultúrne povedomie V., treba v tomto smere spomenúť napríklad aj skutočnosť, že žalobca ako predseda OZ F. nezištne daroval mestu V. 302 ks stoličiek do kinosály na základe darovacej zmluvy zo dňa 19.10.2011.
Odsek 3: L. dostal a doteraz platí za nájom Z. a priľahlých pozemkov výrazne podhodnotené nájomné. V súčasnosti je to podľa zverejnenej zmluvy 328 eur mesačne za celkovú výmeru 200 metrov štvorcových. Cenu nájmu mal kompenzovať tým, že bude dotovať alternatívnu kultúru z príjmov z baru. K tomu sa F. zaviazal. Uviedol, že H. V. prenajíma v skutočnosti OZ F. nebytové priestory v celkovej rozlohe 165,60 m2, ako to vyplýva z výpočtového listu úhrady za užívania nebytových priestorov zo dňa 23.05.2013 a z čl. 2 Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. N-X/XXXX a nie rozlohu 200 m2. Žalobca vykresľuje žalobcu v kontexte, akoby tento platil podľa neho "podhodnotené nájomné", pričom poukázal na to, že výšku nájmu stanovuje prenajímateľ-mesto V. a nie nájomca-žalobca. V meste V. sa nachádzajú obdobné kultúrne ustanovizne, ako je Otvorený kultúrny priestor F. Z., ktoré nemajú s mestom uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu, ale len Zmluvu o výpožičke nebytových priestorov bez

platenia nájomného napr. Kultúrne stredisko G. P., F., Y. hala a pod. Od roku 2003 doposiaľ sa nájom týchto nebytových priestorov menil, t.j. postupne zvyšovala vždy výšku nájmu určoval prenajímateľ, t.j. k Zmluve o nájme nebytových priestorov č. N-9/2013 existujú doposiaľ 4 dodatky. Pred vznikom OZ F. si tieto nebytové priestory od mesta V. prenajímala K. Z., s.r.o. na základe Nájomnej zmluvy č. N-XX/XX/XX zo dňa 17.03.2008, kde bol štatutárny orgán žalobca za sumu 4.420,83-Sk, t.j. 146,74-Eur. posledná veta nemá oporu v súdu predloženej nájomnej zmluve, t.j. žalobca sa k takémuto ničomu nikde písomne nezaviazal.
Odsek 4:Umelci, resp. organizátori koncertov musia fiktívnymi zmluvami o spolupráci a prenájme techniky, ktorú dostal takmer zadarmo, platiť za to, že vôbec môžu v Z. vystúpiť. Tým F. L. dehonestoval svoju pôvodne kultúrnu a umeleckú činnosť na podnikanie. Nesúdim, konštatujem, viem. Žalobca má ako predseda OZ F. vždy riadne s každým umelcom, umeleckou skupinou, organizátorom a pod. spísanú riadnu písomnú zmluvu, t.j. Zmluva o dielo, resp. Zmluva o spolupráci pri organizovaní kultúrneho podujatia. Organizátori si sami vyberajú vstupné, čiže v prípade dostatočnej návštevnosti, sú v títo zisku. Nejedná sa o žiadne fiktívne zmluvy, ale reálne písomné zmluvy so zadefinovaným účelom zmluvy, predmetom, právami a povinnosťami zmluvných strán a pod. Techniku, ktorú mal údajne podľa tvrdení žalovaného, žalobca dostať takmer zadarmo kúpila obchodná spoločnosť K. Z., s.r.o. od predávajúceho Mesto V. na základe Kúpnej zmluvy XX/XXXX zo dňa 29.02.2008 za kúpnu cenu 55.000,-Sk, t.j. 1.825,67-Eur,pričom išlo o staršiu zvukovú a svetelnú techniku, ktorú predávajúci predal za jej zostatkovú hodnotu. Predajnú cenu stanovil vlastník techniky - tzn. H. V.. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca dehonestoval svoju kultúrnu činnosť na podnikanie, treba k tomu dodať to, že žalobca píše scenáre, robí réžiu a sám hrá divadlo pre dospelých aj deti. Naviac F. Z. nemá pravidelne prevádzkové hodiny, je otvorený iba počas organizácie kultúrnych podujatí, alebo po dohode s externými organizátormi v kine P. - teda nevyvíja pravidelnú podnikateľskú činnosť (resp. pohostinskú činnosť v rámci pravidelných otváracích hodín).
Odsek 5: Ešte za čias L. M. zmaril rekonštrukciu objektu P. a pripravil mesto o eurofondy. Nehovoriac o 60 tisíc eur, ktoré muselo mesto vynaložiť na zmenu projektu po tom, ako sa mu podarilo presadiť vymenovanie P. za Národnú kultúrnu pamiatku. Tvrdenia, že žalobca zmaril rekonštrukciu P. a pripravil mesto V. o eurofondy, je klamlivé, zavádzajúce a naviac ničím nepodložené tvrdenie, ktoré výrazne zasahuje do osobnej integrity žalobcu, nakoľko tento predsa nemal ani v minulosti (v čase, keď bol primátorom mesta A.. L. M.) žiadne možnosti zmariť požiadanie mesta o eurofondy. V čase o ktorom hovorí žalovaný, nebol žalobca v nijakej pozícii, v ktorej by mohol aktívne ovplyvňovať procesy schvaľovania dotácii. Nebol ani poslancom MsZ ani profesne sa nezaoberal problematikou eurofondov a nevykonával žiadny pracovný pomer na MsÚ v V. a pod. Pravdou je len tá skutočnosť, že OZ F. dal podnet na vyhlásenie objektu P. za Národnú kultúrnu pamiatku. Uvedené konania nie je zločinom ani nekalým účelovým konaním zo strany žalobcu, ale len snahou žalobcu o záchranu kultúrneho dedičstva SR ako osoby kultúrne zmýšľajúcej a kultúrne aktívnej, ktorá bola naviac opodstatnená, nakoľko P. sa stala Národnou kultúrnou pamiatkou. Uvedené však nebráni žiadaniu eurofondov mestom V. a taktiež nie je prekážkou čerpania eurofondov, ako sa to snaží prezentovať žalovaný. Na Slovensku je množstvo stavieb- národných kultúrnych pamiatok, kde boli čerpané eurofondy a boli vykonané rekonštrukcie, uvedené sa navzájom nevylučuje.
Odsek 6: Samozrejme chcel celú P. za euro na desaťročia, pričom mesto by platilo všetky náklady na prevádzku budovy .... Kričal, hádzal sa o zem, ale našťastie mu to neprešlo, poznajúc jeho divnú povahu a manažérské (ne)schopnosti. Žalobca uviedol, že je pravdou, že OZ F. predložil mestu V. Projekt revitalizácie objektu dňa 06.07.2009, kde z časti tohto projektu s názvom Financovanie centra vyplýva snaha žiadateľa o dofinancovanie projektu z vlastných alebo ním získaných finančných zdrojov: grantov zo štátnej správy, z nádácii a fondov, sponzoring, granty EÚ, vlastné zdroje. Teda tvrdenie žalovaného, že by chcel žalobca niečo od mesta V. zadarmo, nie sú pravdivé. Taktiež tvrdenie žalovaného, že to nevyšlo pre divnú povahu a nemanažérské schopnosti žalobcu, nie sú pravdivé a taktiež hlboko zasiahli do osobnej integrity a poškodzujú meno žalobcu. Žalobca má úspešne ukončené prvostupňové bakalárske 3-ročné štúdium odboru Združená uměnovedná studia-kulturológia a v súčasnosti študuje 1. ročník magisterského štúdia, odbor Manažment kultúry a súčasne študuje 1. ročník magisterského štúdia odbor Učitelství estetické výchovy na Filozofickej fakulte Masarykovej univerzity v Brne. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca sa venuje štúdiu v oblasti umenia a kultúry, tj. v oblasti v ktorej pracuje a tvorí a hlboko sa dotklo jeho osoby tvrdenie žalovaného, že jeho projekt ohľadom objektu P. nevyšiel pre jeho nemanažérske schopnosti a jeho povahu. Naviac tento v roku 1995 založil Divadlo F., ktoré tvorí a inscenuje doteraz, a od roku 2000 aktívne žalobca organizuje v meste V. kultúrne podujatia, čiže má bohatú prax v predmetnej oblasti. Žalobca má naviac snahu do budúcna pracovať ďalej v oblasti kultúry v meste V. a takéto nepravdivé vyjadrenia na jeho adresu v príspevku žalovaného môžu mať

potencionálne negatívny vplyv na jeho pôsobenie v tejto oblasti, tvorbu a spoluprácu s inými umeleckými subjektmi na rôznych kultúrnych aktivitách a projektoch.
Odsek 7:Aj vtedy opäť Kamil L. pobehoval po ministerstve kultúry a robil všetko preto, aby mesto tieto fondy nedostalo. (S touto informáciou ma oboznámili ľudia priamo z ministerstva, ktorí sa pýtali, že kto to preboha je ten F., ktorý brojí proti Vám). K vyššie cit. odseku príspevku, treba uviesť, že opäť ide o očierňovanie mena fyzickej osoby žalobcu a očierňovanie ho ako komunálneho politika. Nie je pravdou tvrdenie žalovaného, že by sa žalobca nejakým svojim aktívnym počinom kdekoľvek, resp. na Ministerstve kultúra SR ako to tvrdí žalovaný, pričinil v roku 2014, aby mesto V. nedostalo eurofondy. Jedná sa o silné krivé obvinenia zo strany žalovaného, ktoré sa nezakladajú na pravde. Žalobca bol len jeden krát osobne na Ministerstve kultúry SR a to v roku 2011, kde sa zhováral s vtedajším riaditeľom sekcie, ktorý mal na starosti program s názvom Obnovme si svoj dom-rekonštrukcie kultúrnych pamiatok zo štátneho rozpočtu a nijakým spôsobom tam nebrojil proti mestu V. ani proti eurofondom ako to tvrdí žalovaný. Išlo iba o informatívne stretnutie, ktoré nijakým spôsobom neovplyvnilo a ani zo spoločensko-politického postavenia žalobcu nemohlo ovplyvniť konanie MK SR ako štátneho orgánu.
Odsek 9 a 10: Tento jeho posledný útok sa pre vyššie uvedené a historickú znalosť jeho správania nedá chápať inak, ako vydieranie primátora, aby mu v zastupiteľstve u poslancov presadil jeho aktuálny projekt. Kontajnerové divadlo na susednom pozemku, kde je budova bývalého pasového oddelenia. " "Poslanci mu to odmietli, poznajúcom L. tienisté stránky. Tne sa ako malé dieťa hodil o zem a kričí. Opäť. Žalovanými týmito výrokmi obviňuje dokonca z trestného činu Vydierania inej osoby- verejne činnej osoby, aby tento konal následne nekalo a ovplyvňoval poslancov mestského zastupiteľstva o tom, ako majú títo hlasovať na zasadnutí MsZ. K predmetnému uvádzame, že projekt Kontajnerového divadla, je projektom úplne mimo objektu budovy P., nemá s týmto nič spoločné. Naviac tento projekt bol MsZ predložený zo strany OZ F. až v čase, keď bol primátorom mesta V. H.. K. K. a nie p. M., ako to tvrdí žalovaný a naviac tento projekt bol poslancami MsZ riadne schválený dňa 30.03.2016 a to Uznesením MsZ v V. Č. XXX.
Odsek 12: Okrem cukríkového nájmu v Z. inkasoval ako správca klubu dotácie viac ako 100 tisíc eur. K predmetnému treba uviesť, že žalobca nikdy nepôsobil vo funkcii, ktorú žalovaný označuje ako "správca klubu", ale hlavne treba povedať, že fyzická osoba Kamila L. nikdy neobdržala žiadne dotácie od žiadneho subjektu. Na dotácie nie je právny nárok a dotácie prijíma na základe dlhoročnej umeleckej kvality a spoločenskej prospešnosti
schválených projektov (projekty Sám na Javisku, Otvorený kultúrny priestor) len OZ
F. na umeleckú činnosť a nešlo o finančné príspevky pre fyzickú osobu F.
L., ako to žalovaný vo svojom príspevku prezentuje.
Odsek 14: M. mu na to skočil a dal mu okrem klubu napríklad takmer zadarmo techniku v hodnote milión korún. Len aby mal od neho pokoj. Tú techniku, za ktorú si teraz pýta " nájom" pre kapely, ktoré v Z. chcú hrať. Žalovaný očierňuje meno, povesť" osoby žalobcu, ak tvrdí, že dostal techniku takmer zadarmo a technika mala hodnotu 1 000 000,-Sk.V skutočnosti išlo o staršiu techniku za odkupnú cenu jej zostatkovej hodnoty na základe riadnej kúpnej zmluvy. Taktiež sa žalovaný snaží v poslednej vete svojho príspevku očierniť žalobcu, že tento niečo dostal zadarmo a teraz to ďalej prenajíma za peniaze. Pravda je taká, že OZ F. riadne odkúpilo a nadobudlo do svojho výlučného" vlastníctva staršiu zvukovú a svetelnú techniku a tú riadne ďalej na základe súdu predloženého vzoru zmluvy prenajíma umelcom pri realizácii ich koncertov v priestoroch F. Z..
5. Žalobca ďalej uviedol, že od 28.11.2014 je mestským poslancom v V. a svoj profil využíva najmä na prezentáciu osobných a politických názorov a postojov na dianie v meste. Aj predvolebnú kampaň mal postavenú na svojom profile. Najmä jeho voliči a sympatizanti a priatelia boli konfrontovaní s nepravdivými údajmi. Má obavy, že príspevok žalovaného mu nezvratne ublížil a súčasne ho poškodil ako politika a budúceho kandidáta na obhájenie jeho poslaneckého postu. Od 25.02.2015 pôsobí ako predseda kultúrnej komisie mesta V.. Aj v tomto smere ho príspevok poškodil ako kultúrne činnú osobu v meste V. a má obavy, že do tejto funkcie už nemusí byť zvolený. Z úvodnej vety príspevku „ V. mestský poslanec a predseda komisie kultúry F. L.“ možno vyvodiť, že žalovaný útočí svojimi výrokmi na žalobcu ako verejného funkcionára a verejne kultúrne činnú osobu v V.. Žalobca bol poškodený aj ako súkromná osoba, keď nepravdivé informácie uňho vyvolali škodlivý stres. Uvedeným príspevkom trpela aj jeho družka, ktorá nemohla spávať, bola v strese, trpela nechutenstvom z dôvodu krivých obvinení. Žalobca je tiež zakladajúcim členom a predsedom OZ F.. OZ F. si dlhodobo v objekte kina P. od mesta V. prenajíma nebytové priestory, v ktorých sídli klub s názvom F. Z.. Uvedený kultúrny priestor slúži širokej verejnosti, kde sa organizujú kultúrne podujatia vo forme divadelných a hudobných predstavení pre dospelých, hudobné koncerty, literárne večery, cestovateľské kiná, diskusie, prednášky, Detský divadelný klub, medzinárodný festival divadla jedného herca Sám na Javisku a sídli tu aj Prvá

komorná divadelná scéna. OZ F., ktoré vyššie uvedené kultúrne aktivity organizuje a prezentuje v priestoroch Klubu Z. je naviac členom celoslovenskej siete nezávislých kultúrnych centier združených pod názvom C. a v rámci festivalov divadiel jedného herca má dlhoročné medzinárodné spolupráce s obdobne zameranými organizáciami. V Klube Z. pravidelne vystupujú umelci zo Slovenska aj zo zahraničia, ktorí mohli byť taktiež priamo zasiahnutí nepravdivými informáciami v príspevku o žalobcovi a tento príspevok ich môže dôvodne ovplyvniť negatívnym smerom k žalobcovi, že k nemu stratia dôveru ako organizátorovi kultúrnych podujatí.

6. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že kultúrne aktivity v priestoroch F. Z. a kultúrne aktivity OZ KS. môžu byť negatívne postihnuté nepravdivými informáciami žalovaného v jeho príspevku v tom smere, nakoľko žalobca vystupuje ako hlavná tvár OZ F. a Klubu Z.. Žalobca má odôvodnenú obavu z toho, že príspevok môže negatívne ovplyvniť najmä nasledovné oblasti jeho pracovnej činnosti:
pokles návštevnosti verejnosti na hudobných a divadelných predstaveniach pre dospelých,
pokles návštevnosti F. Z. celkovo,
pokles návštevnosti pravidelne organizovaných detských divadelných predstavení pre rodičov s deťmi,
pokles záujmu umelcov vystupovať v F. Z. ako účinkujúci hudobníci alebo divadelníci a pod.,
neprispievanie, resp. odliv finančných príspevkov a darov dobrovoľníkov na potrebné opravy a organizáciu kultúrnych akcií F. Z..
Z vyššie uvedeného pochopiteľne plynie nižší príjem pre F. Z. a pre samotného žalobcu, ktorý sa uvedenou činnosťou živí. Príspevok žalovaného poškodil žalobcu aj v súvislosti s vyššie uvedeným a teda ako umelci, tak aj fanúšikovia, dobrovoľníci a návštevníci F. Z. a kultúrnych akcií organizovaných OZ F. môžu mať do budúcna reálne problémy s nižšou návštevnosťou a neochotou umelcov vystupovať na akciách organizovaných žalobcom ako osoby z príspevku žalovaného, ak klamstvám v príspevku žalovaného uveria alebo sa s týmito stotožnia.

7. V súčasnosti je sociálna sieť Facebook najväčšou a jednou z najviac využívanou sociálnou sieťou celkovo, a to aj na území SR. Dosah zverejneného príspevku žalovaného na štyroch rôznych profiloch a jeho následné zdieľanie ďalšími užívateľmi sociálnej siete spôsobilo, že behom pár minút a hodín sa príspevok rozšíril k niekoľkým tisícom užívateľom Facebooku a nakoľko v čase podania tejto žaloba je príspevok stále dohľadateľný, tzv. aktívny, môže sa jeho klamlivý a nepravdivý obsah poškodzujúci žalobcu šíriť k ďalším užívateľom sociálnej siete. Z uvedeného je zrejmé, že neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu v čase podania žaloby stále trvá.

8. Z vyššie uvedených dôvodov sa žalobca dožaduje, aby žalobca upustil od neoprávnených zásahov a v rámci rozhodnutia súdu bol žalovaný tiež povinný uverejniť ospravedlnenie na všetkých tých profiloch sociálnej siete O., kde sa nachádza aj napadnutý príspevok. Máme za to, že vyššie uvedené aspoň čiastočne zabezpečí obnovenie pôvodného stavu, pokiaľ je to ešte vôbec možné. V danom prípade pôjde o čiastočnú morálnu satisfakciu. Je pochopiteľné, že žalobca sa dosahuje čiastočnej morálnej satisfakcie práve spôsobom, t.j. totožným akým k porušeniu jeho práv došlo zo strany žalovaného. Žalobca sa taktiež domáha primeraného zadosťučinenia formou finančnej satisfakcie podľa § 13 ods. 2 OZ, t.j. nahradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko máme za to, že morálna satisfakcia nie je v plnej miere v danom prípade postačujúca a taktiež z dôvodu, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu a taktiež jeho vážnosť v spoločnosti. V tomto smere poukazujem na to, že sociálne siete v dnešnej dobe majú silu tlače alebo silu televízie V rámci finančnej satisfakcie žalobca požaduje od žalovaného sumu 7.500,-Eur, pričom uvedenú finančnú čiastku odvodzujeme od skutočnosti, že žalobca ako mestský poslanec má príjem z tejto činnosti cca 150-200,-Eur mesačne, pričom funkčné obdobie poslanca je 4 roky, t.j. 48 mesiacov x 156,25-Eur (na dolnej hranici odmeny) = 7.500,-Eur. Vyššie uvedené odvodňujeme práve od platu poslanca, nakoľko žalobca ním aktuálne v čase, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv je a práve sociálnu sieť O. považuje za svoj komunikačný nástroj so svojimi voličmi, ktorí mu dali hlas v ostatných komunálnych voľbách a o ktorých by mohol prísť v nastávajúcich komunálnych voľbách práve z dôvodu konania žalovaného, tj. pre stratu dôvery. Zvyšnú sumu 7.500,-Eur odôvodňujeme potenciálnym a predvídateľným poklesom návštevnosti kultúrnych podujatí verejnosťou

aj umelcami, organizovaných priamo žalobcom alebo OZ F. z dôvodu príspevku žalovaného a tiež zásahom do súkromia a ohrozením dobrej povesti a mena žalobcu ako súkromnej fyzickej osoby podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorú si tento snažil dlhé roky budovať.

9. Žalovaný uviedol, že predmetný príspevok podľa jeho vedomosti uverejnil iba na svojom profile. Jediným motívom bol fakt, že žalobca opakovane napádal vedenie mesta nielen na sociálnej sieti facebook, ale aj zavádzajúcimi vyhláseniami do médií v minulých rokoch o snahe "zlikvidovať" F. Z., pričom poukázal na status žalobcu z 29.10.2016. „Nemám vo zvyku komentovať politikova politické dianie na svojom profile. V tomto prípade som však bohužiaľ" to urobiť. Všetko nasvedčuje tomu, že primátor mesta V. H.. K. K. robí všetko pre to, aby zlikvidoval F. Z. sídliaci v priestoroch kina P.. Ak sa mu to podarí, pochová tým viac ako 40-ročný odkaz všetkých ľudí; ktorí či už kultúrne, ale najmä ľudsky a občiansky prispeli k duchovnému a umeleckému rozvoju nášho mesta. Prosím pýtajte sa ho, prečo to robí. Budem Vám vďačný za jeho odpovede“.

10. Uviedol, že ľudia majú právo poznať všetky aspekty, ak verejne činná osoba útočí na niekoho iného. Pri koncipovaní príspevku vychádzal z relevantných zdrojov a dokumentov, ako aj tvrdení ľudí, starajúcich sa o kultúru v meste V. ako aj bývalých kolegov a priateľov F. L.. Konal a písal s najlepším vedomím a s poznatkami, ktoré mal k dispozícii. Najmä verejne dostupné dokumenty, ako zmluva o výpožičke priestorov Klubu Z., cenových podmienkach, podmienkach nájmu. Tiež z platného VZN mesta V. o určení cien za prenájom mestských priestorov a podmienkach, za akých predmetný nájom môžu získať. Tiež z dlhoročných vedomostí, poznatkov, kontaktov a rozhovorov, ktoré súvisia s mojou profesiou. Rovnako sa opieral o moju profesiu žurnalistu, ktorú s prestávkami vykonáva od roku 2005. Žurnalistika využíva postupy ako tzv. novinárske skratky, kedy je absolútne irelevantné, či F. L. menuje priamo alebo ako správcu, či štatutára združenia. Poukázal na hodnotiace úsudky, ktoré sú súčasťou príspevku a absolútnou súčasťou žurnalistiky, najmä tej, ktorej sa venuje v súčasnosti ako redaktor Oddelenia domácej politiky v denníku Nový Čas, kde často hodnotí verejných činiteľov. Spýtal sa ako má vnímať právne neznalá osoba rozdiel medzi prenájmom priestorov Klubu Z. tretím osobám (čo má združenie zakázané v zmluve o nájme nebytových priestorov) a Zmluvou o spolupráci pri organizovaní kultúrneho podujatia, kde sa tretej osobe za úplatu zaväzuje "poskytnúť priestory Klubu Z. za účelom realizácie projektu"? Poukázal na mediálne vyhlásenie žalobcu z doby, keď priestory prebral: "Otvorený kultúrny priestor v praxi znamená asi to, že ktokoľvek bude chcieť v V. zrealizovať' nejaké kultúrne podujatie alebo klubovú aktivitu, môže to u nás urobiť za výhodných podmienok, to znamená bezplatne,". Poprel zásah do osobnostných práv žalobcu. F. L. je od 28.11.2014 poslancom mestského zastupiteľstva a predsedom Komisie kultúry. A aj keď správou Klubu Z. vykonáva aj inú činnosť, stále je predmetom verejného záujmu, načo žalobca sám upozorňuje. Je verejným činiteľom a má v nájme majetok mesta. Kritika verejného činiteľa nepresahuje medze zákona a je založená na podkladoch, i keď môžu mať svoje vady. No nie je zjavne bez základu. Podstatou môjho príspevku bolo, že po tom, ako F. L. neprešli jeho plány, začal verejne osočovať primátora a takpovediac sa "hodil o zem." Je potrebné skúmať intenzitu tvrdeného porušenia práva na ochranu osobnosti s právom na informácie so zreteľom na požiadavku proporcionality. Postup žalobcu, ktorý rozdelil článok na odstavce, nie je správny. Dôležité a potrebné je pozerať sa na text
ako celok. Celkové vyznanie podávanej informácie musí zodpovedať pravde a to sa stalo. Hodnotenie pravdivosti alebo nepravdivosti niektorého ustanovenia nie je správne, lebo z pohľadu celého článku a jeho obsahu ide iba o hodnotiaci úsudok. Európsky sud pre ľudské práva opakovane uvádza, že hodnotiaci úsudok a tvrdenie skutočnosti sa zásadným
spôsobom líši. To znamená že hodnotiaci úsudok je celkom nenapadnuteľný v rámci konania na ochranu osobnosti. Každý, kto vykonáva volenú funkciu, musí počítať s tým, že osoby v rámci slobody prejavu budú hodnotiť ich prácu, počínanie a ich aktivity, a aj prostredníctvom hodnotiacich záverov, ktoré sa nemusia vždy osobe, ktorej sa týkajú, pozdávať. Uloženie akejkoľvek sankcie žalovanému aj keď len vo forme ospravedlnenia, by bolo obmedzením práva na slobodu prejavu a vyvolalo by strach do budúcna hodnotiť prácu iných.

11. K jednotlivým odsekom žalovaný uviedol, že (odsek 3) „k tvrdeniam o garancii o bezodplatnom prenájme priestorov predkladá zmluvu o nájme nebytových priestorov číslo N-X/XXXX. Súdu som rovnako predložil dobový článok denníka SME z roku 2005, kde sám Kamil L. potvrdil, že bude poskytovať" priestory tretím stranám bezodplatne. K vysvetleniu rozporu o rozlohe prenajímanej plochy 165 m2 na 200 m2, uvádzam, že s odstupom času dochádzalo k rozširovaniu nájmu a reálne užívaná plocha je 200 m2.Všetky tieto informácie o rozlohe som čerpal pri písaní článku od správca objektu P.,

H. J., Zároveň, ceny nájmov určuje VZN mesta V. o určení cien za prenájom mestských priestorov VZN 12/2011, ktoré pri najnižšej a predmetnej sadzbe ich zakazuje využívať na komerčné účely.

12. K odseku 4 uviedol, že informácie o platbách za to, že si subjekty mohli uskutočniť svoje podujatie v klube Z., má od poslanca mestského zastupiteľstva H. J.. Pripája ako dôkaz kúpnu zmluvu, ktorú predložil žalobca medzi mestom V. a K. Z., s. r. o.; o odpredaji zvukovej a ďalšej techniky. Navrhuje vypočuť svedka H. J., ako správcu objektu P., ktorý by ozrejmil zostatkovú hodnotu, za ktorú K. Z., s. r. o.; techniku nadobudol, a jej reálnu hodnotu. Tým sa potvrdí pravdivosť ďalšej časti článku k nízkej cene, za ktorú žalobca nadobudol zvukovú techniku.

13. K odseku 5 uviedol, že sám žalobca priznal, že bol iniciátorom vyhlásenia objektu P. za Slovenskú národnú kultúrnu pamiatku v čase, keď ešte mesto viedol L. M.. Pamiatkový úrad na tento podnet napokon objekt P. za NKP aj vyhlásil. Či už správca P., H. J., alebo pracovníčka útvaru hlavného architekta mesta, C. Mlynčeková, prípadne samotný zhotoviteľ" projektu môžu potvrdiť časový sklz,
ktorý vznikol vynúteným prepracovaním projektu, ktorý následne znemožnil sanovať objekt P. z prostriedkov Európskej únie. Touto aktivitou, aj keď na vyhlásenie objektu P. za NKP nemal konečný dosah, zmaril žalobca rekonštrukciu objektu P.. Hodnotiaci úsudok poukazoval na to, že nerekonštrukcia objektu P. žalobcovi v tom čase, ako i súčasnom vyhovovala.

14. K odseku 6 uviedol, že dokument žalobcu s názvom "Projekt revitalizácie objektu P.," ktorý potvrdzuje skutkové tvrdenia, že mal žalobca záujem o prevádzku celého objektu P. za symbolické l € s tým, že energie a počiatočné investičné náklady by hradilo mesto V..

15. K odseku 7 uviedol, že žalobca priznal, že v roku 2011 sa zaujímal o rekonštrukciu objektu P. a bol na ministerstve. Z tejto, ako aj ďalších informácií, som vyvodzoval záver, že žalobca naďalej lobuje za status quo, čo sa týka stavu objektu kina P. vzhľadom na to, že jeho rekonštrukcia by si vynútila dočasné uzavretie klubu Z.. A. o pohybe žalobcu na ministerstve, ako aj na Fonde na podporu umenia, ktorý spadá priamo pod ministerstvo kultúry mám na strane jednej od žalobcu samotného, čo aj potvrdil vo svojom vyjadrení a rovnako od H. J., ktorému túto informáciu poskytol samotný žalobca. Pripúšťam, že som mohol uviesť nesprávny dátum, kedy žalobca na ministerstve bol ale môj hodnotiaci úsudok spočíval v tom, že tam chodil z dôvodu, že nebolo v záujme žalobcu, aby mesto V. získalo prostriedky zo zdrojov Európskej únie, na rekonštrukciu objektu P., čo by znamenalo minimálne ročné uzavretie objektu. Logicky by takýto stav žalobcovi nevyhovoval. H. už zabezpečovalo presunutie nájomcov do iných priestorov, o čom žalobca vedel. V prípade získania dotácií, by mesto z najväčšou pravdepodobnosťou muselo klub Z. spravovať samo, čo ma viedlo k tomu, že žalobca robil všetko pre to, aby mohol v nájme zotrvať.

16. K odseku 9 a 10 poukázal na status Kamila L. zo dňa 29.10.2016, v ktorom primátora V. obvinil z vedomej snahy o likvidáciu klubu Z.. K tomuto, ako aj k predošlým žalobcom napádaným bodom sa vie vyjadriť ako svedok U. J., poradca primátora K. K., ktorý je zodpovedný za krízovú komunikáciu mesta smerom k verejnosti. Tzn. aj spôsob, komunikáciu, ako vystupoval F. L. voči mestu, ostatným pracovníkom mesta a primátorovi mesta.

17. Svoj status koncipoval ako hodnotiaci úsudok, kde nekonštatoval porušenie zákona v zmysle právnych noriem s mestom V., avšak poukazoval som na morálny aspekt zmluvy jeho združenia s mestom V., reálnou aktivitou, ktorá sa v priestoroch klubu Z. vykonáva. Išlo o primárnu reakciu na opakované, verejne šírené tvrdenie žalobcu, že štatutár mesta V., primátor K. K., sa vedome snaží zlikvidovať klub Z.. Vychádzal zo známych faktov a tvrdení môjho okolia. Išlo o odpoveď na príspevok žalobcu, čo je potrebné v kontexte celej kauzy vyhodnocovať. Z. pod vedením F. L. získava neprimeranú konkurenčnú výhodu a de facto kanibalizuje svojimi výhodnými podmienkami, ktoré dostal od mesta, trh. Toto výhodné postavenie klubu Z. malo svoje opodstatnenie a bolo akýmsi darčekom mesta pomôcť menšinovým žánrom a rozvoju nových foriem v meste V.. Z. nemá byť ich konkurenciou, ale organizátorom a spájajúcim prvkom, tak túto rolu klubov poňali v V. v F. a R. v B.. Som si vedomý, že takzvané hodnotiace úsudky, ako sú chránené viacerými judikátmi Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva, musia vychádzať z vedomých faktov a tie podľa môjho názoru boli v dostatočnej miere preukázané.

18. Nato žalobca uviedol, že žalovaný si musel byť vedomý skutočnosti rýchleho šírenia príspevkov formou zdieľaní, označovaní príspevkov tzv. ikonami súhlasu, nesúhlasu, komentárov. Uviedol, že žalovaným predložené články z novín ani iné listinné dôkazy neobsahujú žiadne fakty a informácie, ktoré by boli podkladom urážlivého textu žalovaného. Ak sa žalovaný odvoláva na vyjadrenie žalobcu z mája 2005, tak treba uviesť, že sa jedná 11 rokov starú informáciu, ktorá medzičasom nie je platná a žalovaný neuviedol vo svojom príspevku, že tomu tak bolo v roku 2005 a nie v čase zverejnenia príspevku. Ak sa žalovaný odvoláva na profesiu žurnalistu je treba uviesť, že príspevok nebo zverejnený v žiadnom periodiku podliehajúcemu Tlačovému zákonu. Dotknutý príspevok bol ním zverejnený ako súkromnou osobou. Z profilu je zrejmé, že ide profil súkromnej osoby. Sloboda prejavu nie je bezbrehá a ani smerom k verejnému činiteľovi, t.j. komunálnemu politikovi nemožno rozširovať hrubo nepravdivé informácie a fakty a hanlivé, urážajúce hodnotiace úsudky. Tiež v tomto smere argumentujeme tým, že žalobou dotknutý príspevok sa nedotkol len ochrany osobnosti žalobcu ako verejne činnej osoby, ale aj jeho súkromia, žalobcu ako súkromnej osoby, jeho rodiny a najmä jeho družky a v neposlednej rade sa dotkol jeho práce, zamestnania, podnikateľských aktivít, ktoré nevykonáva ako politik, ale ako súkromná osoba a podnikateľ. Článok žalovaného mal dosah a poškodil žalobcu najmä vo vyššie označených sférach jeho pôsobenia ako súkromnú fyzickú osobu. Žalobou dotknutý článok žalovaného nebol súčasťou žiadnej verejnej a už vôbec nie politickej debate. Uvedený článok bol statusom súkromnej osoby žalovaného na sociálnej sieti, a preto odvolanie sa na vyššie uvedenú argumentáciu žalovaného je v danom prípade irelevantné. príspevok žalovaného vo všetkých konkrétnych odsekoch riadne špecifikovaných v samotnej žalobe, jej petite a najmä v jej zdôvodnení, absolútne presiahol podľa žalobcu akúkoľvek povoliteľnú prípustnú mieru v demokratickej krajine, ktorá má slobodu prejavu, ale na druhej strane chráni fyzické osoby, ich osobnosť V danom prípade sa nejedná o vecnú prípustnú a primeranú kritiku žalovaného smerom k žalobcovi čo do obsahu, formy a miesta, ale práve naopak neprípustnú formu prejavu voči inej osobe. Vecnosť kritiky vyžaduje, aby kritika vychádzala z pravdivých skutočností (podkladov) ako premís pre hodnotiaci úsudok. Hodnotiaci úsudok musí byť totiž záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky dovodiť. Konkrétnosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti. Primeranosť kritiky čo do obsahu, formy a miesta (použitými výrazmi, formuláciami, spojeniami), znamená, že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu.

19. Žalobca označil nasledovné dôkazy: stanovy OZ F., zápisnicu z ustanovujúcej schôdze OZ F., výpis z evidencie občianskych združení, informáciou „O nás“ z webu OZ F., printscreeny s príspevkom žalovaného z profilu žalovaného, z profilu V. z profilu V., printscreen s odkazom na príspevok z profilu žalobcu, Darovaciu zmluvu, Zmluvu o nájme nebytových priestorov č. N-X/XXXX, výpočtovým listom, Zmluvou č. S-XX/XX/XX s dodatkom č. 1, dodatok k nájomnej zmluve č. N-XX/XX/XX, Zmluvu o spolupráci pri organizovaní kultúrneho podujatia, kúpnu zmluvu č. XX/XXXX, oznámenie Pamiatkového úradu Záväzné stanovisko Krajského pamiatkového úradu, projekt revitalizácie objektu, Potvrdenia z Filozofickej fakulty v Brne, prihlášku, uznesenie mestského zastupiteľstva v V. č. XXX výsluch G. G., výsluch žalobcu a žalovaného,

20. Žalovaný označil nasledovné dôkazy: novinové články, zápisnicu z rokovania mestského zastupiteľstva, Všeobecne záväzne nariadenia č. 12/2011 s prílohami, kúpnu zmluvu, oznámenie pamiatkového úradu, projekt revitalizácie P., status žalobcu z 29.10.2016, uznesenie mestského zastupiteľstva zo dňa 30.03.2016, výsluch H. J., E. R., U. J., L. M., H. J.,

21. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, výsluchom žalobcu výsluchom H. J., výsluchom U. J., printscreenmi s príspevkom žalovaného z profilu žalovaného, z profilu V. z profilu V., printscreenom s odkazom na príspevok z profilu žalobcu, stanovami OZ F., zápisnicou z ustanovujúcej schôdze OZ F., výpisom z evidencie občianskych združení, informáciou „O nás“ z webu OZ F., darovacou zmluvou, zmluvou o nájme nebytových priestorov s výpočtovým listom, zmluvou na úhradu dodávky energií s dodatkom č. 1, dodatkom k nájomnej zmluve č. N XX/XX/XX s výpočtovým listom, zmluvami o spolupráci, kúpnou zmluvou, oznámením Pamiatkového úradu, záväzným stanoviskom Krajského pamiatkového úradu, projektom revitalizácie objektu, informáciami o prihláške, uznesením mestského zastupiteľstva , zápisnicou z mestského zastupiteľstva, novinovými článkami, Všeobecne záväzným nariadením č. 12/2011, prehľadom správ a novinových článkov, printscreenom príspevku žalobcu, informáciou o

monitoringu médií, pričom nevykoval výsluch E. R., L. M. a H. J. z dôvodu že žalovaný na ich výsluchu neskôr netrval a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

22. Dňa 30.10.2016 uverejnil žalovaný na svojom profile s názvom K. X. na sociálnej sieti O. príspevok s nadpisom „L. sa raz opäť hodil o zem“ s nasledovným obsahom:

„V. mestský poslanec a predseda komisie kultúry F. L. vyhlásil, že známemu F. Z. objekte P. v V. hrozí likvidácia. Podobne ako už niekoľko krát v minulosti sa opäť raz hodil ako malé decko o zem a kričí. Chce, aby sme ho poľutovali, pomojkali a ocenili jeho neuveriteľné zásluhy. A. L. je iba vypočítavý človek, v prípade ktorého nepomôže ani svokra Gizka S., ale už len polepšovňa. Aby sa naučil slušnému správaniu.

Klub Z. funguje od roku 1971. Prešiel viacerými premenami. Od roku 2004 dostal od vtedajšieho vedenia mesta možnosť pokračovať v činnosti klubu F. L.. Dnes hovorí, že ho mesto ide zlikvidovať. Nie je to prvý raz, čo F. podobný hoax vypustil.

L. dostal a doteraz platí za nájom Z. a priľahlých pozemkov výrazne podhodnotené nájomné. V súčasnosti je to podľa zverejnenej zmluvy 328 eur mesačne za celkovú výmeru 200 metrov štvorcových. Cenu nájmu mal kompenzovať tým, že bude dotovať alternatívnu kultúru z príjmov z baru. K tomu sa F. zaviazal.

Realita je však iná. Umelci, resp. organizátori koncertov musia fiktívnymi zmluvami o spolupráci a prenájme techniky, ktorú dostal takmer zadarmo, platiť za to, že vôbec môžu v Z. vystúpiť. Tým F. L. dehonestoval svoju pôvodne kultúrnu a umeleckú činnosť na podnikanie. Nesúdim, konštatujem, viem.

Nie je to prvý raz, čo F. L. hrozí zánikom Z. Ešte za čias Branislava M. zmaril rekonštrukciu objektu P. a pripravil mesto o eurofondy. Nehovoriac o 60 tisíc eur, ktoré muselo mesto vynaložiť na zmenu projektu po tom, ako sa mu podarilo presadiť vymenovanie P. za Národnú kultúrnu pamiatku. Možno správny krok, v tom čase však absolútne účelový. Jednoducho mu rekonštrukcia nevyhovovala.

Neskôr F. L. začal kričať, keď mu bola odmietnutá správa celej P.. Pričom Z. a F. je len jeden zo 16 subjektov, ktorí tam aktuálne pôsobia. Samozrejme chcel celú P. za euro na desaťročia, pričom mesto by platilo všetky náklady na prevádzku budovy .... Kričal, hádzal sa o zem, ale našťastie mu to neprešlo, poznajúc jeho divnú povahu a manažérske (ne)schopnosti.

Pred dvoma rokmi malo mesto opäť na dosah eurofondy. S menej ambicióznym projektom, ktorý od toho pôvodného rátal so zachovaním Kluu Z. v stavebnej podobe, ako ju poznáme. Aj vtedy opäť F. L. pobehoval po ministerstve kultúry a robil všetko preto, aby mesto tieto fondy nedostalo. (S touto informáciou ma oboznámili ľudia priamo z ministerstva, ktorí sa pýtali, že kto to preboha je ten F., ktorý brojí proti Vám).

Logika nepustí. Jediným dôvodom takéhoto správania bola hrozba dočasného, zhruba ročného uzatvorenia klubu pre rekonštrukčné práve. To sa stane keď vlastné živobytie je dôležitejšie ako verejný prospech občanov mesta a jeho návštevníkov.

Tento jeho posledný útok sa pre vyššie uvedené a historickú znalosť jeho správania nedá chápať inak, ako vydieranie primátora, aby mu v zastupiteľstve u poslancov presadil jeho aktuálny projekt. Kontajnerové divadlo na susednom pozemku, kde je budova bývalého pasového oddelenia.

Pozemok chcel ako inak zadarmo. Poslanci mu to odmietli, poznajúcom L. tienisté stránky. Tne sa ako malé dieťa hodil o zem a kričí. Opäť. A paradoxne útočí na človeka, primátora mesta, ktorýsi ho ako jeden z mála zastal a projekt presadzoval. Jednoducho primátor verí v to, že ide pre V. o prospešný projekt.
Aspoň sa mi dáva zadosť v tom, že ešte v roku 2012, aj po diskusiách s ľuďmi, ktorí v V. dokážu robiť kultúru bez dotácií, som vtedy ako hovorca varoval, aby sme si na L., jeho praktiky a reči, ktoré šíril dávali pozor.

F. L. sa aj po týchto rokoch a po tom, ako sa stal poslancom a predsedom kultúrnej komisie, správa rovnako. Okrem cukríkového nájmu v Z. inkasoval ako správca klubu dotácie viac ako 100 tisíc eur.

Klub Z. je tu s nami vyše 40 rokov a patrí už niekoľkým generáciám. Ale Klub Z. nie je L., aj keď on sa tak tvári. Pre V. je Klub Z. niečo ako pre F. V., pre B. R.. Ale L. nie je a ani nikdy nebude C. či K.. To je úplne iná liga.

Emočné vydieranie Kamil L. predvádza už vyše 12 rokov. M. mu na to skočil a dal mu okrem klubu napríklad takmer zadarmo techniku v hodnote milión korún. Len aby mal od neho pokoj. Tú techniku, za ktorú si teraz pýta " nájom" pre kapely, ktoré v Z. chcú hrať.“

23. Tento príspevok k 31.10.2016 ako vyplýva z printscreenou sa páčil 45 ľudom, pričom ho zdieľalo 12 ľudí. Na profile V. ho nezdieľal žalovaný, ale jeho príspevok zdieľala tretia osoba. Na profile V. ho zdieľal žalovaný.

24. Nebolo sporné, že ku dňu podania žaloby O. profil žalovaného mal 782 fanúšikov, pričom 51 ľudí uviedlo, že sa im príspevok žalovaného páči, profil skupiny V. mal 5 175 členov, profil skupiny V. mal 1 937 členov. Takisto neoblo sporné, že uvedený príspevok sa na profile žalobcu zobrazil minimálne 401 osobám.

25. Uvedenému príspevku žalovaného predchádzal príspevok žalobcu F. L., ktorý uverejnil na svojom profile F. L. na sieti O. dňa 29.10.2016, kde uviedol, že „Nemá vo zvyku komentovať politické dianie a politikov na svojom profile. Avšak v tomto prípade je to nútený urobiť. Všetko nasvedčuje tomuže, primátor mesta V. H.. K. K. robí všetko preto, aby zlikvidoval Klub Z. sídliaci v priestoroch Kina P. Ak samu to podarí, pochová tým viac ako 40 ročný historický odkaz všetkých ľudí, ktorí či už kultúrne, ale najmä ľudsky a občiansky prispeli k duchovnému a umeleckému rozvoju nášho mesta. Prosím pýtajte sa ho, prečo to robí. Budem Vám vďačný za jeho odpovede.“ Tento príspevok sa páčil 66 ľudom pričom ho zdieľalo 30 osôb.

26. Zo zmluvy o nájme nebytových priestorov uzavretej medzi F. združenie pre súčasné umenie (ďalej tiež OZ F.) ako nájomcom zast. štatutárom F. L. - žalobcom a mestom V. ako prenajímateľom dňa 23.05.2013 vyplýva, že jej predmetom je prenechanie do užívania nebytového priestoru v objekte F. P. vo výmere 165,60 m2 na dobu neurčitú. S výškou nájmu podľa VZN 12/2011 - 19,91 €/m2 ročne. Účel nájmu bol vymedzený tak, že predmet nájmu je prenajímaný za účelom realizácie kultúrnych projektov nekomerčného charakteru - Otvorený kultúrny priestor, Detský divadelný klub, Sám na javisku a prevádzkovania pohostinskej činnosti pri naplňovaní cieľov združenia v zmysle stanov občianskeho združenia. Nájomca je oprávnený užívať priestory len pre účely, na ktoré sú určené. Nájomca nemôže nebytové priestory alebo ich časť prenajať tretej osobe.
27. Z evidencie občianskych združení vyplýva, že OZ F. je občianskym združením.

28. Zo stanov OZ F. vyplýva, že cieľom a poslaním združenia je okrem iného vytváranie podmienok pre umeleckú tvorbu, presadzovanie záujmov alternatívnej kultúry a neštátnej kultúry a snaha o jej zrovnoprávnenie so štátnou. OZ F.Ź hospodári s vlastným majetkom a majetkom, ku ktorému má právo hospodárenia, resp. majetkom mu zvereným. Majetok združenia slúži na zabezpečenie cieľov a rozvoja činnosti združenia. Príjmy združenia a zdrojmi majetku sú okrem iného príjmy pri naplňovaní cieľov združenia a príjmy z podnikateľskej a reklamnej činnosti. Predsedom združenia je žalobca.

29. Zo zmlúv o spolupráci pri organizovaní kultúrneho podujatia vyplýva, že OZ F. uzatvára s usporiadateľmi zmluvy, ktorých účelom je organizačné a technické zabezpečenie kultúrnych podujatí. V rámci tejto zmluvy sa OZ F. zaväzuje poskytnúť priestory Klubu Z. za účelom realizácie podujatia, poskytnúť prístup do klubu Z. minimálne 3 hodiny pred konaním podujatia, zabezpečiť primerané svetelné a technické zabezpečenie podujatia a usporiadateľ sa zaväzuje poskytnúť OZ F. sumu 300 € resp. 190 € v druhej zmluve a niesť náklady na ozvučenie podujatia.

30. Z kúpnej zmluvy zo dňa 29.02.2008 uzavretej medzi mestom V. ako predávajúcim a K. Z., s.r.o. zast. žalobcom ako konateľom vyplýva, že mesto V. predalo K. Z., s.r.o. rôznu zvukovú techniku v počte 63 ks, svetelnú techniku v počte 18 ks, ostatné stroje, prístroje a zariadenia v počte 27 ks za kúpnu cenu 55 000,-Sk.V zmluve bolo uvedené, že majetok zodpovedá obvyklému užívaniu a opotrebovaniu.

31. Z listu Pamiatkového úradu zo dňa 22.10.2009 vyplýva, že OZ F. podal podnet za vyhlásenie objektu kina P. za národnú kultúrnu pamiatku, na základe ktorého vypracoval Krajský pamiatkový úrad v V. podklad pre vyhlásenie hviezdy za národnú kultúrnu pamiatku a vo veci vyhlásenia tohto objektu za národnú kultúrnu pamiatku (tiež „NKP“) Pamiatkový úrad začal správne konanie. Kino P. bolo následne vyhlásené za Národnú kultúrnu pamiatku, čo nebolo medzi stranami sporné.

32. Z projektu revitalizácie objektu kina P. vypracovaného OZ F. vyplýva, že ním OZ F. ponúkalo mestu službu, ktorá sa mala vyznačovať predovšetkým kvalitou a schopnosťou pružne a flexibilne riešiť všetky súvislosti objektu kina P.. Malo ísť o proces pri ktorom by mesto delegovalo na OZ F. komplexnú správu objektu kina P. za účelom jasného zadefinovania objektu na kultúrno-spoločenské centrum s mesačným programom pre širokú verejnosť. Predmetný projekt mal okrem iného zabezpečiť dlhodobé fungovanie kultúrno-spoločenského centra. Uvedený projekt sa zaoberal aj financovaním, pričom v príslušnej časti je uvedené, že v prvej fáze predpokladajú najmä financovanie z rozpočtu mesta a to oblasti prevádzkových nákladov, v ktorých boli zahrnuté energie, prostriedky na opravy a údržbu, investičné náklady-prostriedky na postupnú čiastočnú rekonštrukciu zariadení, ktoré sú v nevyhovujúcom technickom stave ako aj v oblasti nákladov na činnosť centra najmä na dramaturgiu centra, propagáciu centra a jeho kultúrnospoločenských aktivít, celkový marketing a manažment centra. Ďalšie zdroje plánujú získať z grantov zo štátnej správy, z nadácií a fondov, fundraisingu zameraným na sponzorov a donorov, cezhraničnou spoluprácou (granty z EÚ), vlastnými vkladmi.

33. Uznesenia mestského zastupiteľstva v V. č. XXX zo dňa 30.03.2016 vyplynulo, že prenájom pozemku na vybudovanie divadelno-kultúrneho centra z kontajnerov schválilo mesto na 10 rokov. V rámci rozpravy poslancov mestského zastupiteľstva poslanec J. uviedol, že mu nepríde moc vhodné, že na 50 rokov si zablokujú fakt pekný priestor, keď počítajú s tým, že budovu vedľa zbúrajú a zrovnajú a možno časom by sa našli peniaze na obnovu kina P., tak by tam mohla byť krásna rozsiahla zóna. Tá nám bude slúžiť na niečo iné, ako keď vidíme teraz, keď Klub Z. pod záštitou, nie pod záštitou, ale v spojení s F., ktorá síce nefiguruje na týchto podujatiach. Vidíme ako na tých lúkach postavia stany, kde hrá hudba do rána, ľudia za ktorých občianske združenie ani Klub Z. nemôže, rozbíjajú lavičky, ničia stromy ohýbajú značky. Ešte by rád dotkol, že to miesto je zaujímavé aj pre investorov auparku, kde za tento pozemok sme pýtali zhruba 900 000€, a teraz ho majú dať niekomu za 1 €. Poslanec F. uviedol, že má zlé skúsenosti z prenájmov na dlhú dobu. B. prehral spor o veľké milióny, pretože po R. primátor zrušil zmluvu jednej projekčnej a právnej kancelárii, ktorá poskytovala na 20 rokov služby a tá firma ich zažalovala za ušlý zisk, že za 20 rokov by zarobili určitú sumu a vyhrali to, pričom mesto B. prehralo. Pre občianske združenie bude zmluva záväzná na 50 rokov, pričom môžu prísť tri rôzne prevraty a pokiaľ oni budú chcieť toto realizovať tak táto firma to vyhrá, pokiaľ zažaluje.

34. Z výsluchu žalobcu vyplýva, že mal vážny psychický problém, keď zistil, že taký príspevok bol zverejnený a príspevok považoval za cielený útok na jeho osobu. Článok zasiahol do jeho osobného života s priateľkou. Museli riešiť dieťa, aby nevidelo ich traumy, že ho dali starým rodičom. On to ťažko predychával. Musel to vysvetľovať svojej priateľke. Priateľka sa ho pýtala, čo sú to za klamstvá, že ona žalobcu pozná, že to nie je pravda. V Klube Z. pôsobí od roku 2005. Uviedol, že neobchádza žiadne VZN, nakoľko má s umelcami podpísané dva druhy zmlúv. Jedna je zmluva o dielo, kedy umelec neplatí absolútne nič, ale dostane vyplatený honorár. S tým, že združenie znáša všetky náklady na organizáciu podujatia v rámci propagácie, ozvučenia, marketingu, režijných nákladov ľudí majúcich na starosti produkciu. Druhý typ zmlúv je organizácii, kde sa združenie zaväzuje riešiť služby organizačno - technického charakteru, teda neprenajímajú priestor. Na základe týchto zmlúv niekto priestor Klubu využíva na organizáciu svojho podujatia a vyberá si vstupné teda ide do rizika dobrovoľne. V prípade, ak tam príde málo ľudí, tak im zľavia. Nikdy na Ministerstve kultúry nevykonával žiadne kroky k zmareniu získania eurofondov, iba jedenkrát na chodbe riešil, aká je aktuálna situácia ohľadne programu obnovme si svoj dom, aké sú tam možnosti, kedy by mohla vyjsť výzva, či aké sú tam hodnotiace kritériá. Uviedol, že vyvracia tvrdenia žalovaného, že akýkoľvek krok smerujúci k rekonštrukcii P. by znamenal stop činnosti Klubu. Tam to bolo naetapované, že by sa začala rekonštrukcia zo zadných častí, aby to neohrozilo Klub. Bol ich záujem, aby Klub fungoval. V priebehu 13 rokov sa niekoľkokrát vyjadril, že ak nastane určitá situácia tak reálne hrozí úplná likvidácia Klubu Z. alebo výrazné obmedzenie jeho činnosti. Ďalej viedol, že na základe zmluvy, ktorú má uzavretú ako SZČO z OZ F. pre OZ F. vykonáva činnosti ako je dramaturgia, fundreising, vedenie Klubu, začo má mesačnú odmenu, ktorú združeniu fakturuje. Pohostinskú činnosť prevádzkuje v Klube Z. K. Z., s.r.o., ktorá je členom klubu s určitými právami a povinnosťami, keďže občianske združenie nemôže podnikať. Na otázku čo sa týka obdobia septembra

2016 a projektu kontajnerové divadla, či sa snažil vytvoriť snahu o predĺženie nájmu pozemku uviedol, že na neformálnych stretnutiach to ešte raz alebo dvakrát riešil, ale už nie po nejakej oficiálnej línii. Ďalej uviedol, že príjemcom dotácii bol OZ F.. Dosiahol v odbore menežment kultúry magisterské vzdelanie. Ďalej uviedol, že Reactive Z., s.r.o. má príjem z pohostinskej činnosti, pričom kaviareň je napísaná na ňu. Čo sa týka fungovania Klubu Z. uviedol, že pôvodná idea bola poskytovať priestor pre lokálne kapely. Nehovorí, že sa idea porušila, ale potom nastal určitý vývoj, bolo potrebné zabezpečiť zvukára, dokúpiť techniku revitalizovať pôvodnú.

35. Z výsluchu žalovaného vyplynulo, že v období od 2011 do 01/2012 bol hovorca mesta V. a od roku 2012 pôsobil ako vedúci komunikačného oddelenia. Od roku 2005 pôsobil ako redaktor tlačovej agentúry SITA. V čase napísania článku pracoval ako poradca pre komunikáciu starostu J. a prispieval do J. novín. E. príspevok predstavoval priamu reakciu na status žalobcu zo dňa 29.10.2016, nakoľko žalovaný napadol jeho bývalého zamestnávateľa a blízkeho človeka, bez nejakých dôkazov, že chce zlikvidovať F. Z.. Vypočítavosť žalobcu vníma v to kontexte, že žalobca vypustí nejakú bublinu cez médiá a od toho očakáva, že mu bude vyhovené napr. na zastupiteľstve, pri rozhodnutiach mesta V.. Poprel, že by článok písal na objednávku.

36. Z výpovede svedka H. J. vyplýva, že kedysi dochádzalo k určitým konfliktom z dôvodu časových kolízií, keď svedok zodpovedal za podujatia v inej časti objektu P. ako žalobca, avšak tieto problémy sú už odstránené. Takisto kedysi tam boli určité diskotéky, ktoré spôsobovali grafity, tagy v okolí resp. používanie bong, avšak v súčasnosti je to v poriadku. K hodnote odpredávanej techniky od mesta V. uviedol ,že nie je znalec, a ani nepôsobí v odbore oceňovania techniky, ale pracuje 30 rokov ako zvukár. V čase odpredaja techniky vo februári 2008 ešte nebol zamestnaný na meste V., kde nastúpil až v máji 2008. Uviedol, že žalovanému uviedol, že hodnota techniky mohla byť 1 000 000,-Sk, pričom spresnil, že tým myslel, že ak by sa nakupovala nová technika výkonu, ktorý zodpovedal odpredávanej technike, pravdepodobne by dosiahla hodnotu milión korún. Uvedené vyvodzoval z toho, že v nasledujúcom období sa len základná techniky pre mesto kupovala asi 450 000,-Sk. Uviedol, že podľa jeho názoru, ak by bola technika predávaná ponukovým konaním, dosiahla by sa vyššia cena. Odpredanú techniku zhruba 2-3 x obsluhoval. Ohľadne ohodnocovania techniky nemá žiadne vzdelanie, pričom vyštudoval strednú školu v oblasti poľnohospodárstva. Nevedel na pojednávaní uviesť koľko rokov mala technika v čase odpredaja. Ďalej uviedol, že zvukový pult bol po odpredaji vymenený, a nevedel uviesť či by sa dal ešte opraviť. Z dôvodu opotrebenia boli vymenené po odpredaji aj odpredané reproduktory. Nemal vedomosť, že technika obsahovala aj neoriginálne diely, keďže na meste nerobil. Uviedol, že prípadná rekonštrukcia Kina P. by žalobcovi asi nevyhovovala, nakoľko by na rok až rok a pol došlo k uzavretiu objektu, keďže postupná rekonštrukcia by bola problematická. Objekt sa mal stať staveniskom a mal byť uzavretý. K etapovitému riešeniu rekonštrukcie uviedol, že to malo závisieť od dohody subjektov, o ktorej sa už nehovorilo, keďže projekt realizovaný nebol. Nevedel si spomenúť či žalovanému uviedol, že nerekonštrukcia P. bude vyhovovať žalobcovi, ale že je to možné. Uviedol, že po vyhlásení P. za NKP bol vypracovaný nový projekt, čím malo dôjsť k navýšeniu nákladov na rekonštrukciu P. o 30%, pričom tento údaj má od architekta p. L.. Nikdy sa nevyjadril, že žalobca maril eurofondy týkajúce sa P.. Uviedol, že z dôvodu vyhlásenia Kina P. za NKP sa musel meniť projekt vypracovaný na základe vyzvi na rekonštrukciu budov, ktorý sa stihol vypracovať, avšak z dôvodu vyhlásenia P. za NKP sa nemohol na danú výzvu použiť, čo predlžilo rekonštrukciu P., keďže sa musel vypracovať nový projekt. Čo sa týka ceny pôvodného projektu 60 000 uviedol, že táto informácia je od pána L., tá suma 60 000 je iba odhadovaná. Dá sa dopracovať na meste. Od pána architekta má informáciu, že zmena projektu stála ako ten prvý projekt , avšak si nedovolí, uviesť, že to číslo je presné. Prvý projekt stál 60 000 €. Žalovanému však túto sumu mohol uviesť.

37. Z výsluchu svedka Eduarda J. vyplýva, že žalovaný je jeho bývalý kolega. Úzko spolupracovali, keď žalovaný bol šéfom komunikačného oddelenia a svedok asistent komunikačného oddelenia primátora. Zároveň, že majú blízky vzťah k primátorovi, ktorého pokladajú za kamaráta. Na Klub Z. bývali dávané sťažnosti zo strany Základnej umeleckej školy pre neporiadok pred Klubom po akciách. Príspevok žalovaného pred jeho zverejnením kontroloval, keďže je poradcom pre komunikáciu primátora a povedal, že ho môže pustiť. Nemal však vedomosť, že by žalovaného o napísanie článku niekto požiadal. Z výpovede svedka U. J. vôbec nevyplýva, že by žalobca na Ministerstve kultúry resp. Fondu na podporu umenia vykonával, akékoľvek aktivity za účelom, aby mesto nedostalo fondy. Uviedol, že žalobca len chodí žiadať dotácie na podporu Klubu. Zároveň uviedol, že nemá informáciu, že by sa žalovaný dostavil na Fond na podporu umenia v súvislosti s rekonštrukciou či vyhlásením za NKP kinom P.. Informáciu, že žalobca mal zmariť rekonštrukciu Kina P. mal len z počutia.

38. Z výpovede partnerky žalobcu vyplýva, že z príspevku žalovaného bola šokovaná, rozplakala sa nemohla dva týždne spávať. Ľudia sa jej ako i žalobcu pýtali, čo sa deje. Počas tých dvoch týždňov ani nechodila von. Žalobca to negatívne prežíval, jeho spánok nebol ako predtým. Reakcie ľudí na profile V. pre ňu neboli príjemné. Pociťovala napätie a nedostatok spánku, čo spôsobilo, že sa jej točila hlava. Sama má vysoký krvný tlak, na ktorý berie lieky, ale ani po použití tlak neklesol ako predtým. Nemohla jesť a schudla približne asi 4 kg. Na uvedený článok sa dopytovali jej známi v práci, spoloční známi a kamaráti. Ako i ľudia na facebooku, ktorých nepozná. Bála sa dopadu článku, ako to ľudia budú brať, a ľudom vysvetľovala, že to nie je pravda. Žalobca hneď oslovil svojich rodičov a vysvetlil im to, aby to na nich, keď sa to dozvedia nemalo negatívny vplyv.. Ich spoločná dcéra spala asi 2-4 dni u jej rodičov, aby nepociťovala, že jej rodičia nie sú šťastní.

39. V článku autora H. F., H. môže získať eurofondy na obnovu Kultúrneho strediska P. zo dňa 10.04.2014, uverejnený v V. echu, žalobca ako člen OZ F. uvádza, že s nimi nikto nekonzultoval víziu obnovy objektu. V priestore, kde sa konanú kultúrne podujatia, má byť výťah pre vozíčkarov. Ak sa vybuduje, nebude sa dať robiť ani koncertná ani divadelná činnosť.

40. V článku autora Z. H., V V. rozbehli iniciatívu na záchranu kina P. zo dňa 07.09.2009, uverejnený v sme.sk, sa uvádza, že tým že mesto deleguje do priestorov P. Základnú umeleckú školu podľa žalobcu nevyrieši problematiku budovy ako takej a najmä víziu jej budúcnosti. Okrem toho je tým pôsobenie niektorých súborov v budove, vrátane Klubu Z., ohrozené.

41. V článku autora H. J., Klubová scéna po rokoch ožíva zo dňa 07.03.2005, uverejnený v V. novinách, žalobca uvádza v súvislosti so spustením projektu otvoreného kultúrneho priestoru v Klube Z., že Otvorený kultúrny priestor v praxi znamená asi to, že ktokoľvek bude chcieť v V. zrealizovať nejaké kultúrne podujatie alebo klubovú aktivitu, môže to u nás urobiť za výhodných podmienok, to znamená bezplatne.

42. V článku autora Z. B., F. P. chátra stále chýbajú peniaze zo dňa 26.03.2012, uverejnený v V. novinách, sa uvádza, že projekt na základe, ktorého chcelo mesto V. žiadať z Európskej únie peniaze na obnovu chátrajúcej budovy, museli pred dvoma rokmi prerobiť. Bývalé F. P. totiž vyhlásili za NKP a pôvodný projekt nevyhovoval. „Teraz čakáme na ďalšiu výzvu, aby sme sa mohli znova uchádzať o dotáciu," vysvetlila hovorkyňa mesta U. R..

43. V článku autora C. Z., Divadelné centrum je otázne, poslanci skrátili nájom zo dňa 04.04.2016, uverejnený v MY V. noviny, sa uvádza, že mestské zastupiteľstvo zmenilo plány na vznik divadelno-kultúrneho centra v V.. Prenájom pozemku pri kine P. schválili len na desať rokov, čo je pre občianske združenie KS. priveľké riziko. Podľa poslanca H. J., ktorý navrhol stiahnuť tento bod z rokovania, je pozemok, na ktorom chceli postaviť kultúrne centrum, veľmi bonitný. Chválená doba prenájmu na desať rokov je podľa neho v poriadku, nepozdáva sa mu ale symbolická cena jedno euro. „To obdobie, keď sme dávali veci za euro, by malo odísť, ak chce niekto robiť kultúru a chce na nej zarábať, mal by mať aj peniaze nato, aby si ten pozemok kúpil," povedal. Šéf občianskeho združenia a zároveň poslanec F. L. hovorí, že výrazné skrátenie doby prenájmu znamená pre projekt priveľké riziko. „Je to pre nás neprijateľné, zníženie doby prenájmu je pre nás veľké investičné riziko, návratnosť je na niekoľko desiatok rokov. Mrzí ma, ako to dopadlo, podaríme sa v kolektíve , uvidíme, čo ďalej. Idete do rizika, čo sa týka prevádzky a financovania. Tá doba by bola adekvátna tomuto projektu" dodal bystrický. Navyše podľa neho je hodnota pozemku malá, pretože sa nachádza v uzle križovatky. „Je to prázdny pozemok, o ktorý sa nikto nestaral a kde nikto nikdy nič nepostaví," povedal.

44. Súd nemal dôvod pochybovať o pravosti obsahu článkov, nakoľko ich žalovaný získal od X. H., a.s., t.j. spoločnosti ktorá sa venuje monitoringu médií.

45. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ"), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

46. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
47. Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

48. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

49. Podľa § 1 ods. 3 psím b) zákona o združovaní občanov, sa tento zákon nevzťahuje na zárobkovú činnosť alebo na zabezpečenie riadneho výkonu určitých povolaní.

50. Podľa § 5 ods. 1 živnostenského zákona, živnosť môže prevádzkovať fyzická osoba (živnostník) alebo právnická osoba, ak splní podmienky ustanovené týmto zákonom (ďalej len „podnikateľ“).

51. Na úvod je potrebné uviesť, že príspevok žalovaného sa jeho osoby dotýkal ako osoby verejne činnej, a jeho predmetom bolo hodnotenie činnosti žalobcu, ako osoby verejného záujmu, pričom aj samotná činnosť, ktorá bola predmetom príspevku spadá takisto do sféry záujmu verejného. V danom príspevku sa žalovaný nijak nedotýkal výsostne súkromnej sféry žalobcu, t.j. jeho vlastnej rodiny či jeho aktivít mimo kultúrnej sféry v meste V.. Celý obsah príspevku úzko súvisel s kultúrnou sférou v meste V. a F. Z., a osoba žalobcu v ňom bola uvádzaná len v rámci jeho aktivít v priestore kultúry mesta V.. Daný príspevok je v prvom rade hodnotením činnosti žalobcu, i keď aj v ňom žalovaný prezentuje niektoré tvrdenia ako fakty. Za ďalšie samotný príspevok bol reakciou na príspevok samotného žalobcu uverejnený 29.10.2016, ktorým žalobca uviedol svoj názor, že všetko nasvedčuje tomu, že primátor robí všetko preto, aby z likvidoval Klub Z.. Teda predmetný príspevok bol súčasťou verejnej diskusie, diskusie o verejných veciach, ktrou žalovaný reagoval na príspevok žalobcu, keď sa žalobca dopytoval po ľuďoch, aby sa pýtali primátora, prečo to robí.

52. V prípade tvrdeného zásahu do práva na ochranu osobnosti, ktorým malo dôjsť pri realizácie iného práva a to práva na slobodu prejavu je potrebné rozlišovať medzi faktami a hodnotiacimi súdmi, keďže podmienky kladené na prípustnosť každého z nich sa odlišujú. Ak nie je možné skutkové tvrdenia oddeliť od hodnotiacich úsudkov, je potrebné na nich nazerať ako na hodnotiace úsudky, keďže tie poskytujú širšiu mieru ochrany slobody prejavu (II. US 439/2016). Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt zistiteľný dokazovaním a teda jeho pravdivosť dá overiť. V zásade platí, že uverejnenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ informácia nie je podaná tak, že skresľuje skutočnosť, alebo nie je tak intímna, že by jej zverejnenie odporovalo právu na ochranu súkromia a ľudskej dôstojnosti. Takisto aj nepravdivý fakt automaticky neznamená neoprávnený zásah do osobnostných práv. Neoprávnený zásah do osobnostných nastane iba vtedy, ak existuje medzi zásahom a porušením osobnostní sféry príčinná súvislosť a tento zásah v konkrétnom prípade presiahol prípustnú intenzitu mierou, ktorá v demokratické spoločnosti už nie je tolerovateľná.

53. Hodnotiaci úsudok naopak vyjadruje subjektívny názor jeho autora, ktorý si k určitej skutočnosti vytvára určitý postoj tak, že ju hodnotí na základe vlastných subjektívnych kritérií. Hodnotiaci úsudok preto nemožno dokazovať, je však nutné, aby sa zakladal na pravdivej informácii, konkrétnej skutočnosti, a aby jeho prezentácia bola primeraná teda, aby hanobenie či zneuctenie osoby nebolo primárnym cieľom autora. Pokiaľ ide o hodnotiace úsudky ani preháňanie či nadsádzka - zveličenie, ak by boli aj tvrdé, ho nečinia samy o sebe nedovoleným. Ani neprípadné názory kritika z hľadiska logiky či jeho zaujatosť nedovoľujú samy o sebe dospieť k záveru, že kritik vybočil z prejavu, ktorý možno označiť za fair. Iba v prípade, že ide o kritiku vecí či konania osôb vystupujúcich vo veciach verejných, ktorá je celkom bez vecného základu a pre ktorú nemožno nájsť žiadne z dôvodenie, tzv. paušálnu kritiku, vybočuje kritika z fair prejavu. Pri posudzovaní hodnotiacich úsudkov sa tak súd zaoberá tým, či majú vecný základ vychádzajúce z konkrétnych skutočností a či sú primerané, nie je však úlohou súdu dospieť v súdnom konaní k vlastnému hodnoteniu činnosti žalobcu.

54. Práva na ochranu osobnosti sa môžu domáhať i politici a ostatné verejne činné osoby. merítka posúdenia skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov sú však v ich prípadoch o dosť mäkšie v prospech pôvodcov týchto výrokov. Je to dané tým, že osoba ktorá vstupuje na verejnú scénu musí počítať s tým,

že ako osoba verejne činná bude pod dohľadom verejnosti, ktorá sa zaujíma o jej činnosť a súčasne ju hodnotí, zvlášť ak sa jedná o osobu, ktorá spravuje verejné záležitosti. Preto je v týchto prípadoch volený benevolentnejší prístup k posúdeniu medze prípustnosti uverejnenia informácií a hodnotenia jej konania preto, že sú na tieto osoby kladené náročnejšie požiadavky. Verejnosť je oprávnená byť o týchto osobách informovaná pre možnosť posúdenia ich spôsobilosti ako odbornej ako i morálnej, zastávať a riadne obstarávať veci verejné. Prezentácia týchto údajov a ich kritika však musí súvisieť s verejnou činnosťou, ktorú daná osoba vykonáva. Hranice prijateľnej kritiky sú tak adekvátne širšie u politikov, či iných osôb verejne činných než u súkromných osoby. Preto osoby verejne činné musia prejaviť vyšší stupeň tolerancie, samozrejme s výnimkou skutkových tvrdení, ktoré sa ukážu ako nepravdivé.

55. Totiž, právo na slobodu prejavu predstavuje konštitutívny znak demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok pre jej chod. V rámci demokratickej pluralitnej spoločnosti je každému dovolené vyjadrovať sa k veciam verejným a vynášať o nich hodnotiace úsudky. Vecou verejnou sú nielen všetky agendy štátnych či samosprávnych inštitúcii, ale i činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote, ale aj v umení a ďalej všetko, čo na sebe upútava verejnú pozornosť. V podmienkach demokratického politického zriadenia je samozrejmé, že verejné záležitosti, resp. verejná činnosť jednotlivých osôb môžu byť verejne posudzované. Pri hodnotení verejných záležitostí, ktoré sú vykonávané verejne pôsobiacimi osobami sa prezumuje, že ide o hodnotenie či kritiku dovolenú. Ide o prejav účasti občanov na veciach verejných.

56. Tak ako vyplýva z vyššie uvedených právnych východísk sa súd pri posúdení či príspevok žalovaného porušil právo na ochranu osobnosti žalobcu zaoberal tým, či mali hodnotiace úsudky mali pravdivý základ vychádzajúci z konkrétnych okolností teda či hodnotenia podané žalovaným v napádanom príspevku boli vecné a konkrétne inak povedané či hodnotenie žalovaného vychádzalo z pravdivého a konkrétneho základu. Pri prezentovaných faktoch sa zaoberal ich pravdivosťou a ich spôsobilosťou zasiahnuť do práva žalobcu na ochranu osobnosti (k uvedeným záverom napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 439/2016, či rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 823/2011, I. ÚS 2246/2012, I. ÚS 1990/2008).

57. Čo sa týka prvého odseku tak ten prestavuje hodnotiaci úsudok, kde žalovaný využil obraz malého dieťaťa, ktoré niečomu vzdoruje a preto sa hodilo o zem a kričí. Tento hodnotiaci súd má svoj základ v príspevku žalobcu z 29.10.2016, na ktorý je reakciou, kde žalobca uvádza, že všetko nasvedčuje, že primátor chce zlikvidovať Klub Z., pričom vyzýva ostatných na to, aby sa pýtali primátora, prečo to robí. Teda možno vidieť aktivitu žalobcu, ktorý ako sám uviedol na svojom výsluchu sa v priebehu 13 rokov už niekoľko krát verejne vyjadroval (expresívne kričal) tak, že v nejakých prípadoch, keď nastanú isté udalosti bude reálne hroziť úplná likvidácia klubu či výrazné obmedzenie jeho činnosti, pričom uvedeným príspevok oslovuje verejnosť, keďže je proti ohrozeniu Klubu Z.. Označenie žalobcu za vypočítavého je hodnotiaci súd žalovaného vo význame, že žalobca podľa tohto úsudku sleduje svojimi konaniami aj iný zámer, než je prezentovaný. Na tento záver mal žalovaný určitý podklad, keď žalobca presnejšie Združenie OZ F., ktorého je žalobca predsedom dalo podnet na vyhlásenie objektu P. za Národnú kultúrnu pamiatku (tiež „NKP“), teda okrem snahy žalobcu dosiahnuť vyhlásenie P. za NKP dosiahol okrem toho, oddialenie jej rekonštrukcie v roku 2009, teda v tom období plánovaná rekonštrukcia jej neuskutočnením neovplyvnila činnosť Klubu Z. a Klub mohol svoju činnosť vykonávať bez obmedzení, ktoré by táto rekonštrukcia priniesla. Pričom v prípade, ak by sa uskutočnila by podľa informácii svedka Potočného trvala asi rok a pol a P. by bola stavenisko. Ak by aj bola na vykonávaná na etapy v určitej fázy by tak či tak ovplyvnila činnosť Klubu Z.. Žalobca sa totiž živí kultúrnymi aktivita v Klube Z. a v OZ F., ako uviedol v žalobe, a vyhlásenie P. za NKP na základe podnetu OZ F. umožnilo Klubu Z. fungovať, bez obmedzenia, ktoré z vtedy plánovej rekonštrukcie mohli plynúť. Žalovaný dospel k záveru, že žalobca príspevok napísal, preto aby mu primátor pomohol presadiť projekt kontajnerového divadla, pričom aj táto interpretácia konania žalobcu, nie je celkom bez vecného základu (bližšie k odseku 9). Úsudok, že žalobcovi nepomôže nič ani D. S., je názor žalovaného, nato, že žalobca spôsob, akým koná nezmení, a vyplýva z toho, že žalobca sa už viackrát verejne vyjadroval o možnom ohrození chodu Klubu Z. (kričal), čo dokladajú aj články zo 07.09.2009 či 10.04.2014. Takisto aj veta o tom, aby sme ho ľutovali, pomojkali ocenili zásluhy má svoj základ, keď žalobca vo svojom príspevku uvádza, likvidáciou Klubu Z. primátor pochová 40. ročný odkaz všetkých ľudí ktorý či už kultúrne ale najmä občiansky a ľudsky prispeli k duchovnému a umeleckému rozvoju mesta,, pričom aj žalobca patrí medzi ľudí, ktorí sa na kultúre v meste V. či v Klube Z. podieľajú, teda interpretácia, aby nebol pochovaný aj jeho odkaz, resp. aby boli ocenené jeho zásluhy, má takisto vecný základ, keď žalobca ako plynie z príspevku je proti tomu, aby

bol odkaz týchto ľudí pochovaný. Isté konanie, že žalobca sleduje svojim konaním aj iný zámer, než je prezentovaný možno dovodiť aj z jeho odpovede z článku v V. novinách zo dňa 23.05.2005, autor článku V. F., kde na otázku či chátrajúce priestory kina P. nepoškodia na reprezentatívnosti jedenásteho ročníka Sám na javisku uviedol, že to je možno aj zámer. Sústrediť tento festival do P. sa rozhodli preto, nakoľko si myslia, že by mala ostať majetkom mesta a malo by v nej byť sústredené, čo najviac kultúry. Teda okrem usporiadania samotného festivalu, sledoval žalobca dotiahnutím tohto festivalu do objektu P. aj to, aby ostala v majetku mesta.

58. V treťom odseku žalovaný pri úsudku o podhodnotenom nájomnom vychádzal z toho, že S. má uzavretú zmluvu o nájme nebytových priestorov v Kine P., pričom cena nájmu bola stanovená podľa Y. XX/XXXX v sume 19,91/m2 ročne. Z článku 7 tohto VZN vyplýva, že v prípade, ak sa priestory prenajímajú za účelom poskytovania kultúrnospoločenských aktivít maximálna výška nájomného je 20 €/m2 ročne s tým, že nesmú slúžiť na podnikanie. Z výsluchu žalobcu vyplýva, že spoločnosť, ktorej je konateľom K. Z., s.r.o. tam prevádzkuje aj podnikateľskú i keď nepravidelnú činnosť - pohostinskú činnosť, teda sa tam podniká, počas realizácie kultúrnych podujatí, čo však nič nemení na tom, že faktický podklad pre podhodnotené nájomné je tak daný, kedy prípade, vykonávania podnikateľskej činnosti by nebol možný v zmysle VZN tento najnižší možný nájom, pre I. pásmo H. V., kde sa objekt P. nachádza.

59. Čo sa týka ceny nájmu 328 € mesačne za výmeru 200 m2 ide síce o nepresný údaj - skutkové tvrdenie - avšak to nebolo spôsobilé spôsobiť zásah do práva na ochranu osobnosti žalobu, keď ročné nájomné za meter štvorcový aj podľa týchto vstupných údajov, ktoré použil sa rovná sume 19,81 €, čo s minimálnou odchýlkou zodpovedá cene nájmu za meter štvorcový uvedenej v Zmluve o nájme a Y.. Žalobca v žalobe ani netvrdil, že tieto nepresné vstupné údaje zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti, keď namietal, výšku nájomného len z ohľadom na tvrdené podhodnotenie. Takisto ani súd si nevie predstaviť ako tento chybný údaj by mohol zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti, keď výsledná cena za meter štvorcový takmer zodpovedá skutočnosti.

60. Záver žalovaného o tom, že sa žalobca zaviazal, že cenu nájmu bude kompenzovať tým, že bude kultúru dotovať z príjmov z baru predstavuje hodnotiaci úsudok žalovaného, ktorý má takisto určitý faktický základ. Z článku 3 nájomnej zmluvy totiž vyplýva že účel nájmu je realizácia kultúrnych projektov a prevádzkovania pohostinskej činnosti, avšak pri naplňovaní cieľov združenia OZ F. v zmysle jeho stanov.

61. Stanovy OZ F. určujú, že medzi jeho ciele patrí okrem iného vytváranie podmienok pre umeleckú tvorbu, presadzovanie záujmov alternatívnej kultúry, pričom jeho majetok slúži na zabezpečenie cieľov a rozvoja činnosti združenia. Medzi zdrojmi majetku má OZ F. uvedené aj príjmy z podnikateľskej činnosti, ktorú však v priestoroch Klubu Z. vykonáva K. Z., s.r.o., ale nie OZ F.. B. žiaden zákon nevylučuje, aby občianske združenie mohlo priamo podnikať, ak to nie je predmetom jeho hlavnej činnosti, nato totiž slúžia iné formy právnických osôb. Teda podklad na úsudok o dotovaní z kultúry z príjmov z baru možno dovodiť zo Stanov združenia ako i z účelu nájmu, ktorý stanovil výkon pohostinskej činnosti, t.j. podnikania pri napĺňaní cieľov združenia.

62. V štvrtom odseku použitý pojem fiktívnymi, čo znamená predstieranými, použil žalovaný v súvislosti s jeho názorom, že sa nimi obchádza Zmluva o nájme, ktorá zakazuje prenajímať priestory v Klube Z. iným osobám. Teda, že zmluvy predstierajú, že nimi nie je prenajímaný priestor Klubu Z.. Pojem nájmu znamená dať niečo do užívania za odplatu, napr. priestor. Ako vyplýva zo zmlúv o spolupráci, OZ F. nimi poskytuje priestory Klubu Z. za účelom realizácie podujatia a zabezpečuje primerané technické a svetelné zabezpečenie za účelom realizácie podujatia, a to za nejakú sumu - odplatu. Aj tu malo tvrdenie žalovaného faktický podklad, keď zmluva o nájme zakazuje prenajímať priestor tretím osobám, pričom však na základe Zmlúv o spolupráci sú im priestory Klubu Z. poskytnuté a to za odplatu, čím sa rozdiel medzi zmluvou o spolupráci a nájmom stiera. Zvlášť, ak OZ F. je schopné a aj zabezpečuje kultúrne podujatia aj na základe iných zmlúv, pri ktorých umelci dostanú honoráre, ale všetky náklady vrátane režijných nákladov Klubu, ozvučenia, osvetlenia znáša iba OZ F., teda umelec neplatí nič.

63. Čo sa týka dehonestácie kultúrnej a umeleckej činnosti žalobca na podnikanie, žalovaný, narážal nato, že pred 13 rokmi žalobca vyhlásil, že „ktokoľvek bude chcieť v V. zrealizovať nejaké kultúrne podujatie alebo klubovú aktivitu, môže to u nich urobiť za výhodných podmienok to znamená bezplatne“,

čo má samo osobe pozitívny vplyv pre rozvoj kultúry a umenia, avšak v súčasnej dobe si zato musia kapely platiť, čím je negované toto žalobcom tvrdené pozitívum z roku 2006, expresívne dochádza k dehonestácii pôvodného a verejne prezentovaného zámeru. To, že žalobca túto kultúrnu činnosť využíva na podnikanie má takisto faktický základ, keď spoločnosť, v ktorej je žalobca konateľom vykonáva podnikateľskú pohostinskú činnosť v priestoroch F. a zároveň má žalobca s OZ F. uzavretú aj mandátnu zmluvu, na ktorej základe mu ako samostatne zárobkovo činnej osobe OZ F. vypláca mesačnú sumu za dramaturgiu, fundreising ako i vedenie Klubu Z., pričom činnosť samostatne zárobkovej osoby je podnikaním.

64. Žalovaný ohodnotil cenu techniku, ktorú Reactive Z., s.r.o. od mesta kúpil, ako získanú „takmer zadarmo“. Ohodnotenie techniky takmer zadarmo je hodnotiaci úsudok žalobcu a vzhľadom, na to koľko stála i keď nová technika, ktorú mesto muselo následne kúpiť v porovnaní s cenou za ktorú i keď použitú techniku predalo, tento hodnotiaci žalobcu obstojí. OZ F. tak nemuselo vynakladať značnú čiastku na novú techniku. V tomto kontexte je na rozdiel od výroku v odseku 12 hodnotenie ceny techniky „takmer zadarmo“ žalobcu prípustné.

65. Takisto hodnotiaci úsudok žalovaného v piatom odseku, kde uvádza, že žalobca zmaril rekonštrukciu kina P. a pripravil mesto o eurofondy potom, čo sa mu podarilo presadiť vymenovanie P. za X., má faktický podklad a tento hodnotiaci úsudok je prípustný, keď to bola práve iniciatíva OZ F., v ktorej dôsledku došlo k vymenovaniu P. za NKP. OZ F. totiž podalo podnet za vyhlásenie P. za NKP, v dôsledku ktorého začal pamiatkový orgán správne konanie. Teda správne konanie, ktorého výsledkom bolo vyhlásenie P. za NKP začalo na podnet združenia, ktorého štatutárom je žalobca, pričom v dôsledku vyhlásenia P. za NKP, nemohol byť pôvodný projekt určený na čerpanie financií na základe výzvy na rekonštrukciu budov použitý, teda došlo k nemožnosti čerpať financie z tejto výzvy. Samozrejme, že nezmaril možnosť žiadať eurofondy navždy, avšak žalovaný to uvádzal len v súvislosti s vyhlásením P. za NKP.

66. Hodnotenie žalovaného v 6. odseku, že žalobca chcel budovu P. za euro na desaťročia, pričom mesto by platilo všetky náklady na prevádzku budovy má faktický základ v dokumente vypracovaného OZ F. - projektu revitalizácie objektu hviezda, z ktorého vyplýva, že projekt bude financovaní najmä z rozpočtu mesta a to jednak v prevádzkových nákladoch ako i v nákladoch potrebných na samotnú činnosť Centra, pričom ďalšie zdroje financovania boli len plánované získať iným spôsobom než financovaním z rozpočtu mesta. Teda hodnotenie že žalobca chcel objekt za euro, t.j. skoro zadarmo (žalobca v žalobe namieta, že by chcel niečo od mesta zadarmo poukazujúc na projekt revitalizácie z roku 2009) má reálny základ, keď samo mesto mala znášať podstatnú časť nákladov (slovo najmä), pričom však správu objektu malo preniesť na OZ F., ktoré uvádzalo, že tým mestu ponúka službu, pričom o žiadnej sume, ktorú by mali mestu zaplatiť za danie P. im do správy v projekte revitalizácie, nie je žiadna zmienka. Pričom zvyčajne je to práve ten, kto službu ponúka, komu je za službu platené, nie naopak. Hodnotenie na desaťročia vyplýva, že projekt mal dlhodobo zabezpečiť fungovanie objektu P. dlhodobo.

67. Žalobca ďalej namieta tvrdenie žalovaného, ktorý mal v príspevku uviesť, že ten projekt nevyšiel pre divnú povahu a manažérske neschopnosti žalobcu. Z obsahu príspevku však dôvod, prečo projekt nevyšiel nevyplýva, pričom žalovaný nenapísal nič také, že by projekt nevyšiel pre divnú povahu žalobcu a jeho manažérske schopnosti. Žalovaný len vyjadruje, že je spokojný, že to žalobcovi nevyšlo, keďže pozná jeho povahu a manažérske (ne)schopnosti, ktoré však za dôvod prečo projekt nevyšiel nevydáva. Hodnotenie povahy a manažérskych (ne)schopností žalobcu je takisto hodnotiaci úsudok, ktorého podklad vyplýva z podkladov, o ktoré žalovaný opiera fiktívnosť zmlúv, keď nakoniec kapely musia platiť za aktivity v klube Z., čo je v rozpore s pôvodným vyhlásením žalobcu, resp. s hodnotením žalobcu o jeho vypočítavosti, pričom k akceptovateľnosti úsudku o vypočítavosti sa súd už vyjadril v predošlých odsekoch.

68. V 9. odseku žalovaný uviedol, prečo sa domnieva, že žalobca príspevok z 29.10.2016 uverejnil. Použil pojem vydieranie, avšak z obsahu článku vôbec nevyplýva okolnosť ako sa domnieva žalobca, že pojem vydieranie žalovaný, myslel v zmysle trestného činu vydierania, za účelom, aby primátor konal nekalo. Okrem toho, že pojem vydieranie nemožno na základe obsahu článku stotožniť s trestným činom, sám žalovaný navyše v 14 odseku používa pojem vydieranie s adjektívom emočné, čo vylučuje chápanie pojmu vydierania ako trestného činu. Pojem vydieranie je tu použitý v zmysle vyvolania verejného tlaku na primátora, keď žalobca, prostredníctvom svojho príspevku vyzýva verejnosť, aby

sa pýtali primátora prečo robí kroky, aby zlikvidoval Klub Z.“, čiže touto cestou aktivizuje verejnosť v súvislosti s krokmi, ktoré by mali viesť k likvidácii klubu Z.. Záver žalovaného, že to robí žalobca z dôvodu, aby mu primátor pomohol presadiť Kontajnerové divadlo, vyplýva jednak z časovej súvislosti, keď prenájom divadla bola schválený v marci 2016 teda približne polroka pre statusom ako i z toho, že žalobca ako uviedol, na neformálnych stretnutiach to potom ešte raz a dvakrát riešil, i predlženie nájmu, i keď už to nie po nejakej oficiálnej línii , že by dal nejaký podnet či návrh do zastupiteľstva. Doba medzi schválením projektu kontajnerového divadla na 10 rokov a článkom, nie je tak dlhá, aby si žalovaný na tom, nemohol založiť svoj hodnotiaci úsudok, obzvlášť ako žalobca, sám i keď neformálne toto riešil. Čo sa týka využitia osoby primátora na presadenie tohto projektu, zo zápisu z rokovania obecného zastupiteľstva vyplýva, že ten bol k tomuto projektu naklonený. Teda aj tu je faktický podklad pre hodnotiaci úsudok žalovaného.

69. Čo sa týka 10 odseku, že poslanci mu projekt kontajnerového divadla odmietli poznajúc jeho tienisté stránky, tak ako vyplýva z rozpravy žalobca žiadal prenájom pozemku na projekt kontajnerového divadla na 50 rokov, avšak v dôsledku pozmenenia bol skrátený na 10 rokov. Teda tvrdenie žalobcu že projekt bol odmietnutý je má podklad, nakoľko bola schválená doba podstatne nižšia, resp. pozemku na ktorú ho žalobca žiadal na 50 rokov prenajatý nebol. Záver, že ide odmietnutý projekt vyplýva aj z vyjadrení žalobcu, že pre nich je zníženie doby na 10 rokov skôr neprijateľné. Zníženie doby nájmu pre nich prestavuje veľké investičné riziko, návratnosť je na niekoľko desiatok rokov. Hodnotiaci úsudok, že to bolo kvôli tienistým stránkam žalobcu si žalovaný mohol dovodiť z vyjadrení poslanca F. a jeho obáv, že by mohol mesto žalovať, ak by to ho po schválení nájmu na 50 rokov nemohol v dôsledku nejakých udalostí užívať, prípadne poslanca J., ktorý uviedol, že ak chce niekto robiť kultúru a na nej zarábať, mal by mať peniaze aj nato, aby si pozemok kúpil, čo implikuje predstavu poslanca Petríka, že žalobca chce na kultúre zarábať a pritom získať pozemok za neadekvátnu cenu. Teda tu je skutkový základ daný pre úsudok, že divadlo bolo odmietnuté poslancami, i keď len niektorými pre hypotetické tienisté stránky žalobcu(zarábať na kultúre, možnosť žaloby).

70. Čo sa týka 12. odseku nájom Klubu Z. označený za cukríkový predstavuje hodnotiaci úsudok v zmysle, že je nájom nízky. Ako vyplýva z posúdenia 3. odseku tento hodnotiaci úsudok má faktický základ a nie je možné pojem cukríkový v žiadnom prípade hodnotiť za difamačný, nakoľko v uvedenom zmysle pojem cukríkový, vôbec nemá difamačný charakter. Čo sa týka tvrdenia o inkasovaní dotácií 100 000 € žalobcom ako správcom klubu, tak žalobca nerozporoval sumu, ale to, že žalobca nikdy ako správca klubu nepôsobil, a že fyzická osoba žalobcu, nikdy žiadne dotácie nezískala. Uvedená nepresnosť predstavuje len skratku, a nie je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu, nakoľko príjemcom bol OZ F., ktorého predsedom je žalobca, ktorý už ako štatutár má v rámci svojej oprávnenia právomoc financie prijímať. Zároveň faktická nepresnosť či dotácie prijíma fyzická osoba žalobcu alebo ich prijíma OZ F., ktorého je žalobca štatutárom nemôže spôsobiť zásah do práva na ochranu osobnosti, keď v rámci verejnej debaty nemožno trvať v zásade na absolútnej presnosti skutkových tvrdení, pričom obdobne správca klubu tento pojem vyjadrujem subjekt, ktorý zabezpečuje chod tohto klubu, ktorým je opätovne OZ F., ktorého štatutárom je žalobca. Stotožnenie fyzickej osoby, so štatutárom združenia, resp. správcom klubu je prípustnou skratkou uľahčujúcou verejnú diskusiu, keď jednak za činnosťou OZ F. vidieť prirodzene činnosť štatutára, ktorým fyzická osoba žalobcu. Uvedené sa vzťahuje aj na spoločnosť K. Z., s.r.o., ktorej je žalobca konateľom, a preto v prípade, keď sa žalovaný vyjadruje vo svojom príspevku, o aktivitách žalobcu, i keď v právnom zmysle ide o aktivity OZ F., či Reactive Lab, s.r.o., ktorých je štatutárom, nejde o nepresnosť, ktorá by bola schopná spôsobiť zásah do práv na ochranu osobnosti u žalobcu a v rámci verejnej diskusie, treba takéto zjednodušenie pripustiť. Nakoniec aj sám žalobca v žalobe prirodzene nerozlíšil medzi ním ako fyzickou osobou a OZ F., keď v žalobe uvádza, že „.....výšku nájomného stanovuje mesto-V. a nie nájomca-žalobca, pričom striktne správne mal uviesť, „nie nájomca-OZ F.“.

71. Z vyššie uvedeného vyplýva, že hodnotiace úsudky žalovaného a jeho kritika žalobcu mali vecný podklad vyplývajúci z konkrétnych skutočností, pričom neprekročili hranice primeranosti vzhľadom na postavenie žalobcu ako verejne osoby ako i vzhľadom na ich obsah, ktorý sa dotýkal vecí verejných, ďalej vzhľadom na spôsob a čas uverejnenie i spôsob ako boli informácie v príspevku žalovaného podané, ako i na osobu autora tohto článku. V tomto kontexte by hodnotiace úsudky a porušili právo žalobcu na ochranu osobnosti len v prípade, ak by pre ne chýbal akýkoľvek vecný základ a pre ktoré by sa nedalo nájsť žiadne zdôvodnenie, čo v tomto prípade nebolo splnené, teda táto kritika a hodnotiace úsudky nevybočili z hraníc uznávaných na dosiahnutie cieľa (k primeranosti viď z

dôvodenie v nasledujúcich odsekoch). Takisto ani isté nepresné skutočnosti ako vyplýva z odôvodnenia vyššie neboli spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu. Nakoľko v danom prípade vyššie uvedenými napádanými odsekmi z príspevku žalovaného resp. ich častí nedošlo do zásahu práva na ochranu osobnosti žalobcu, súd tejto časti žalobu, ktorou sa žalobca domáhal primeraného zadosťučinenia vo forme konštatovania zásahu do práva na ochranu osobnosti, nemajetkovej ujmy v peniazoch a ospravedlnenia, zamietol.

72. Totiž dotknutý príspevok žalovaného nebol písaný bez dôvodu, ale bol reakciou na skorší príspevok žalobcu uverejnený o deň skôr na jeho profile, ktorý ako sám uviedol, žalobca používa na prezentovanie svojich názorov ako verejne činná osoba-poslanec mestského zastupiteľstva. Samotný príspevok žalobcu sa dotýkal veci verejného záujmu, a to možnej likvidácie Klubu Z..

73. Predmetný článok sa dotýkal osoby žalobcu ako osoby verejne činnej, v žiadnom prípade sa nezaoberal výhradne súkromnou činnosťou žalobcu, ale vždy len s presahom do sféry verejného záujmu. Totižto žalobca je jednak mestským poslancom, predsedom komisie kultúry v meste V. - pričom už len z dôvodu, že je mestským poslancom je osobou verejného záujmu. Zároveň svoje aktivity či už ako fyzická osoba alebo štatutárny orgán vykonáva v budove vo vlastníctve mesta, pričom je vecou verejnou sa zaujímať i hodnotiť nakladanie s majetkom mesta, čo sa v daných objektoch deje, nakoľko už napríklad samo hospodárenie mesta má vplyv na život jeho občanov, ktorý hradia napríklad mestu dane. Takisto aj dotácie, ktoré prijíma OZ F. sú vecou verejnou, nakoľko dotácie predstavujú prostriedky, ktoré nato, aby ich štát resp. iné inštitúcie nejakým spôsobom prerozdelili, ich najskôr musí odniekadiaľ získať, pričom najskôr ich získava od fyzických a právnických osôb. Zároveň je vecou verejného záujmu vedieť kam tieto prostriedky putujú ako sú využité. Činnosť samosprávy ako aj štátnych inštitúcii je vždy vecou verejnou. Z tohto pohľadu aj predmetný príspevok žalobcu sa dotýkal činnosti žalobcu ako veci verejnej, a takisto ako i osoby verejného záujmu, verejne činnej. Žalobca písal príspevok, ako osoba, ktorá bola v istom období zainteresovaná do chodu mesta, osoba, ktorá pokladá primátora za svoju blízku osobu, nie ako novinár. Ale uvedené nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu žalovanému, nakoľko každý, a to nielen novinár má právo vyjadrovať sa k veciam verejným resp. k osobám verejne činným. Vôbec sa nepreukázalo tvrdenie žalobcu, že príspevok bol na objednávku, pričom to, že ho žalovaný komunikoval s poradcom primátora pre komunikáciu, aby ho skontroloval, s ktorým sa žalovaný dobre pozná, to vôbec nedokazuje. Žalovaný predmetný príspevok uverejnil v rámci verejnej diskusie ako reakciu na akciu žalobcu, ktorý ako prvý uviedol svoj príspevok, čo je zrejmé, nakoľko ho pridal aj do profilu žalobcu, ktorý ho sám používa na prezentovanie svojich názorov ako osoba politicky činná. Zároveň ho uverejnil príspevok na profile V., u ktorého možno predpokladať, že takisto združuje občanov mesta, teda bol uverejnený na profiloch, na ktorých by mohol najvyšší potenciál záujmu osobu žalobcu, nakoľko je mestským poslancom a v objekte mesta vykonáva kultúrnu aktivity. Vzhľadom na vyššie uvedené, hodnotiace úsudky u ktorých súd dospel, že spĺňali náležitosti vecnosti ako i konkrétnosti, tak spĺňajú podmienku primeranosti. V danej veci nebol príspevok žalovaného akciou, ale bol reakciou na príspevok žalobcu, žalovaný písal tento príspevok ako osoba blízka primátorovi. Samotný príspevok sa nedotýka súkromnej sféry žalobcu, ale sféry verejnej, pričom žalobca je osobou verejného záujmu. Predmetnom článku, i keď je ladený ostro, je hodnotenie činnosti žalobcu z pohľadu verejného záujmu ako osoby verejne činnej, avšak nemožno mať toto hodnotenie za neprimerané, vzhľadom na to, že v prípade verejných činiteľov a hodnotenia veci verejných ani tvrdé preháňanie či nadsádzka, expresívnosť zvolených výrazov ho nerobia nedovoleným, pričom aj nadnesené prípadne preháňajúce názory vrátane názorov niekoho urážajúcich, ak sú prednesené v rámci verejnej diskusie, sú v zásade chránené (zrovnaj rozhodnutie II. ÚS 439/2016, ktorým bola poskytnutá ochrana expresívnejším tvrdeniam).

74. Žaloba je však dôvodná v nasledovných častiach.
V odseku 7 žalovaný uvádza fakt, že žalobca pred dvoma rokmi (10/2014) pobehoval po Ministerstve kultúry a robil všetko preto aby mesto nedostalo eurofondy. Že sa má jednať o fakt, vyplýva zo spôsobu jeho prezentácie, kde žalovaný uvádza, že ho s touto informáciou mali oboznámiť ľudia priamo z Ministerstva, ktorý sa ho mali pýtať, že kto je to ten L., čo brojí proti Vám. Zároveň aj na výsluchu uviedol, že ho o tom mal informovať konkrétny človek, ktorého sa snažil dohľadať, ale nechcel už s tým mať nič spoločné. Obranu žalovaného, že sa malo jednať o jeho záver (hodnotiaci úsudok) vyplývajúci z toho, že žalobcovi malo nerekonštruovanie objektu P. vyhovovať, je v tomto prípade vyhodnotená ako účelová, nakoľko ju vyvrátil samotný žalovaný na svojom výsluchu a zároveň z príspevku vyplýva, že to žalovaný prezentuje ako fakt, pričom ešte údajom, že ho o tom oboznámili ľudia z Ministerstva tejto informácii pridáva na zdaní hodnovernosti. Ani výpovede svedkov nepotvrdili, že by žalobca na Ministerstve kultúry

resp. Fondu na podporu umenia vykonával akékoľvek aktivity za účelom, aby mesto nedostalo fondy. Uvedená informácia tak nie je pravdivá a zároveň zasiahla do práva na ochranu osobnosti žalobcu do jeho cti, dôstojnosti a jeho mena, keď má difamačný charakter, nakoľko žalobcu vykresľuje ako osobu, ktorá škodí mestu, keďže mal vykonávať akoby záškodnícku činnosť na Ministerstve kultúry smerujúcu k zmareniu získania fondov pre mesto V..

75. V odseku 12 žalovaný prezentuje, že technika, ktorú K. Z., s.r.o odkúpil od mesta V. za 55 000,-Sk, mala všeobecnú trhovú hodnotu 1 000 000,-Sk. Uvedenú skutočnosť žalovaný takisto nepreukázal. Teda tento fakt nie je pravdivý, nakoľko bolo povinnosťou žalovaného jeho pravdivosť preukázať. V prvom rade treba uviesť, že nešlo o novú techniku, ale o používanú techniku. Svedok uviedol, že podľa jeho odhadu by v prípade, ak by sa nakupovala nová technika výkonu zodpovedajúceho odpredávanej techniky, tak by sa pravdepodobne priblížili k hodnote 1 000 000,-Sk. Žalovaný vo svojom príspevku však vzťahoval cenu 1 000 000,-Sk na použitú techniku, a to konkrétnu na techniku, ktorú odkúpil Reactive Z., s.r.o. od mesta V.. Aj tento fakt je tak nepravdivý, nakoľko čitateľ príspevku si na jeho základe vytvára nesprávny dojem, že mesto nevýhodne predalo techniku Reactive Z., s.r.o, ktorého konateľom je žalobca, tak že prerobilo 945 000,-Sk, ako rozdiel medzi hodnotou techniky tvrdenou žalovaným a odkupnou cenou a na druhej strane Reactive Z., s.r.o, akoby za extrémne neadekvátne nízku cenu, prišlo k majetku, a to na škodu mesta. Aj táto skutočnosť je difamujúca k osobe žalobcu, u ktorého vytvára nepravdivý dojem, akoby predajom techniku došlo z jeho strany k tunelovaniu majetku mesta, a tak zasiahla do práva na ochranu osobnosti žalobcu do jeho cti a jeho mena. Navyše svedok nie je znalec, a jeho vyjadrenia ohľadne ceny techniky, že ak by bola odpredávaná ponukovým konaním bola by jej cena vyššia, nie sú preukazné, keď svedok uvádza, že podľa jeho názoru by sa odpredala za vyššiu cenu, avšak z uvedeného údaju nemožno vôbec kvantifikovať, čo by znamenala vyššia cena, teda či by išlo o cenu podstatne vyššiu až tak, že by sa priblížila k hodnote 1 000 000 ,-Sk alebo o cenu, ktorá by sa ani z diaľky nepriblížila k tvrdenej cene 1 000 000,-Sk.

76. Čo sa týka druhej vety v piatom odseku príspevku žalovaného, že mesto muselo vynaložiť na zmenu pôvodného projektu na rekonštrukciu kina P. 60 000 €, tak žalovaný nepreukázal, že by zmena projektu stála takúto značnú sumu. Svedok len uviedol, že „cena samotného projektu stála 60 000 €, pričom túto informáciu má mať od architekta, ale že je to odhadovaná suma. Od informácii, ktoré má architekta stála zmena toho projektu toľko ako sám projekt, avšak nedovolí si uviesť , že ide o presné číslo. S tým že informácia sa dá dopracovať na meste.“ V danej veci žalovaný prevzal túto informáciu od svedka, ktorý ju však mal mať z počutia, zároveň si nedovolí uviesť, že sa malo jednať o presné číslo, pričom cena zmeny projektu mala byť objektívne zistiteľná na meste. V danom prípade, žalovaný nepreukázal, že by vykonal dostatočné úkony preto, aby zistil skutočnú cenu, keď sa spoliehal na informácie z počutia, nepreukázal, že sa zaujímal o to z akého zdroja svedok informácie má, teda nepreukázal, že sa na danú informáciu mohol spoliehať. Zvlášť, ak samotné mesto musí disponovať presnými údajmi, pričom dopytom na mesto by získal objektívny údaj. Ani v novinových článkoch, na ktoré odkazuje sa žiadna suma zmeny projektu nenachádza. Z uvedeného dôvodu tak súd túto informáciu nemôže pokladať za pravdivú. Zároveň má aj difamačný charakter, keď z obsahu článku vyplýva, že v dôsledku vyhlásenia P. za NKP muselo mesto navyše vynaložiť 60 000 €, teda nadbytočný náklad, ku ktorému by v prípade nevyhlásenia P. za NKP nemuselo vôbec dôjsť, teda vlastne spôsobil mestu stratu. Avšak či výška tejto straty dospela alebo sa aspoň priblížila až k takto značnej sume nepreukázal.

77. V prípade zisteného zásahu do práva na ochranu osobnosti má fyzická osoba právo na poskytnutie primeraného zadosťučinenia. V tejto veci sa žalobca domáha poskytnutia primeraného zadosťučinenia jednak konštatovaním, že uverejnením príspevku žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti a jednak uložením povnnosti žalovanému sa verejne ospravedlniť žalobcovi. Účelom primeraného zadosťučinenia je jednak satisfakčná funkcia, reparačná funkcia ako i funkcia sankčno-prevenčná. Satisfakčná funkcia vyplýva z toho, že primeraným zadosťučinením získa dotknutá osoba uspokojenie od pôvodcu zásahu, reparačná v tom, že jej úlohou je dosiahnuť nápravu v osobnostnej sfére konštatovaním závadnosti tvrdení, čo je najúčinnejšie, ak zadosťučinie pôsobí na miestach, kde zásah do práva na ochranu osobnosti bol vyvolaný a sankčno-prevenčná v tom, aby odradila osoby od ďalších zásahov do práva na ochranu osobnosti.

78. V prípade produkovania difamačných tvrdení predstavuje konštatovanie porušenia práva na ochranu osobnosti a ospravedlnenie základné primerané zadosťučinenie, ktoré je vždy na mieste. Z uvedeného dôvodu súd vo svojom prvom výroku konštatoval, že došlo zo strany žalovaného k neoprávneného

zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, avšak nie celým príspevkom či každým výrokom, ktorých závadnosť namietal žalobca, ale len v prvom výroku špecifikovanými časťami príspevku, keď ostatnými napádanými výrokmi a resp. ich časťami nedošlo k porušenie práva na ochranu osobnosti žalobcu ako vyplýva z odôvodenia viažuceho sa k jednotlivým odsekom. Z uvedeného dôvodu súd do konštatovania o tom, že príspevkom žalobcu došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti, zahrnul len závadné výroky, nakoľko poňatie celého príspevku do uvedeného konštatovania, by mohlo vyvolať mylný dojem, že závadný bol celý príspevok, čo by mohlo mať negatívny vplyv na verejnú diskusiu, nakoľko by sa osoby ktoré by mali záujem verejne komentovať dianie mohli domnievať, že vadný bol celý príspevok. Teda v časti, ktoré požadovali zahrnutie aj nezávadných odsekov žalobu zamietol.

79. Zároveň súd uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi za tieto nepravdivé a zároveň difamačné tvrdenia takým spôsobom, aby bolo z ospravedlnenia zrejmé, o ktoré nepravdivé tvrdenia z uvedeného príspevku sa jedná, pričom súd vo zvyšnej časti žalobcom namietaných príspevkov žalobný návrh požadujúci ospravedlnenie sa žalovaného zamietol, z dôvodu, že nimi nedošlo do zásahu práva na ochranu osobnosti takisto. Vzhľadom nato, že príspevok žalovaného, vrátane tvrdení, ktoré zasiahli do práva na ochranu osobnosti žalobcu bol verejne publikovaný a mal verejný ohlas, pričom obsahoval ako vyplýva z vyššie uvedeného aj difamačné tvrdenia o žalobcovi vyžaduje zabezpečenie účinku reparačnej funkcie, aby ospravedlnenie žalovaného žalobcovi bolo uverejnené na profiloch, kde sám žalovaný svoj príspevok šíril, a to v rovnakej veľkosti textu ako bol napadnutý príspevok, nakoľko takýmto spôsobom bude ospravedlnenie pôsobiť na miestach, kde príspevok žalovaného svojimi nepravdivými údajmi mohol byť objektívne spôsobilý vyvolať u žalobcu ujmu. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť uverejniť ospravedlnenie na jeho profile, kde vznikol, na profile žalobcu, kde žalovaný zverejnil naň odkaz. Nakoľko žalovaný zdieľal ako poznámku celý príspevok na profile V., uložil mu zároveň, aby na tomto profile takisto zdieľal toto ospravedlnenie vo forme poznámky. Pričom po dobu troch mesiacov žalovaný nesmie toto ospravedlnenie po zverejnení odstrániť, keďže súd pokladá túto dobu za primeranú. Čo sa týka povinnosti uverejniť ospravedlnenie aj na profile V., súd v tejto časti žalobu zamietol, nakoľko na uvedený profil žalovaný tento príspevok nepridal, ale pridala ho tretia osoba.

80. Žalobca sa ďalej domáhal poskytnutia nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ak došlo k neoprávnenému zásahu do cti, dôstojnosti a mena fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť ujmu, dotknutá osoba môže uplatniť aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/> je určitá ujma. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon tu stanovuje podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Ďalšou podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, ale nie je jediným akceptovateľným prejavom závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach.

81. Ako bolo vyššie uvedené, za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje objektívne za ujmu značnú, teda je potrebné, aby predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala ako závažnú aj každá iná fyzická osoba, tieto veci podmienky sú v danej veci splnené. V danej veci, nie je primerané zadosťučinenie postačujúce preto, že pôsobiskom žalobcu, ktorý pôsobí vo sfére verejného záujmu je mesto V., kde je poslancom a zároveň vykonáva kultúrne aktivity v objektoch mesta V., pričom predmetný príspevok žalovaný publikoval aj na profile V., u ktorého vzhľadom na jeho názov sa má zato, že ho sledujú najmä obyvatelia mesta V., ktorým boli prezentované nepravdivé a difamačné informácie o žalobcovi a to naviac informácie klamlivo informujúce o vzťahu žalobcu k mestu V., ako subjektu, ktorému mal žalobca vytvárať prekážky k získaniu eurofondov aktivitou na ministerstve kultúry, ktorý mal mesto poškodiť, získaním techniky za extrémne nízku cenu, či spôsobiť navýšenie nákladov na zmenu projektu

rekonštrukcie P. o 60 000 €, pričom žalobca je práve osobou, ktorá má záujmy mesta hájiť, nakoľko je mestským poslancom a užíva mestské priestory. Žalobcom uvádzané klamlivé fakty vykreslili žalobcu ako škodcu, nie v meste V., ale ktorý škodí priamo mestu Trenčín ako subjektu, čo pre osobu, ktorá je mestský poslanec, predstavuje výraznejší difamačný zásah než u iných osôb, nakoľko u poslanca sa má zato, že záujmy mesta háji, pričom predmetné odseky boli uverejnené tam, kde mali najvýraznejší potenciál poškodiť žalobcu, a to na profile V., na profile žalobcu, na profile žalovaného, ktoré tiež sledujú najmä V., keďže obaja z V. pochádzajú, pôsobia tu, prípadne pôsobili. Zároveň vzhľadom nato, že facebook je sociálna sieť mohli sa šíriť aj ostatným osobám, ktoré nenavštívili predmetné profily.

82. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že následky neoprávneného zásahu do cti dôstojnosti a mena žalobcu sa prejavili v jeho osobnom prežívaní a v rodinnom živote. Z výsluchu žalobcu a jeho družky bolo preukázané, že samotný neoprávnený zásah žalobca prežíval negatívne, pričom mal horší spánok, v uvedenom období neboli šťastní, prežívali to ako traumu, a z dôvodu ich prežívania odovzdali na zhruba obdobie štyroch dní dieťa starým rodičom. Zároveň žalobca vnímal aj negatívne prežívanie jeho partnerky, ktorá tiež nemohla spať, schudla, ale lieky na zníženie tlaku, mali slabší účinok. Takisto museli rôznym ľuďom odpovedať, s ohľadom na obsah príspevku. Tieto tvrdenia vzal súd za nesporné, nakoľko ich prežívanie zodpovedalo tomu, čo by prežívala takmer každá osoba v obdobnej situácii. Je zrejmé s ohľadom na obsah žaloby, že negatívne prežívanie spôsobili aj výroky, ktorými nebolo neoprávnene zasiahnuté do práva osobnosti, t.j. hodnotiace úsudky, ktoré boli prípustné, avšak vzhľadom nato, že článok obsahoval aj nepravdivé a zároveň difamačné informácie, tak aj tie sa na tomto negatívnom prežívaní podieľali.

83. V danej veci mal žalobca obavy, že mu príspevok nezvratne ublížil a poškodil ho v jeho sfére miestneho politika, že by voliči k nemu stratili dôveru ďalej, že v súvislosti s uvedeným príspevkom by nemusel byť zvolený za predsedu kultúrnej komisie, ako i , že umelci by k nemu mohli stratiť dôveru, žeby mohlo dôjsť k zníženie príjmu Klubu Z. i samotného žalobcu, ktorý sa aktivitami v kultúre živí tým, že by došlo k poklesu návštevnosti kultúrnych podujatí a klubu Z. celkovo, poklesu umelcov vystupovať v F. Z., neprispievaním či odlivom finančných príspevkov a darov dobrovoľníkov na opravy a organizáciu kultúrnych akcií Klubu Lúč. V konaní však nebolo preukázané, že by sa naplnili obavy žalobcu a nastali tieto pre žalobcu. A preto mu v tejto sfére ujma nevznikla.

84. Súd ma zato, že primeraná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch je v danom prípade 2500 €, čo nepresahuje trojnásobok priemernej mzdy, jednak s ohľadom na vyššie uvedené závery (odseky 80.-83.) ako aj vzhľadom nato, že aj sám žalobca, keďže príspevok bol publikovaný a zdieľaný na sociálnej sieti facebook mohol na príspevok reagovať a uviesť verejnosti, prečo má zato, že sa žalovaný mýli či nehovorí pravdu. Znova treba uviesť, že príspevok bol uverejnený v rámci verejnej diskusie, autorom, ktorý pokladá primátora za osobu sebe blízku, ako reakcia na skorší príspevok žalobcu, v ktorom uviedol, že primátor má v úmysle zlikvidovať Klub Z.. Zároveň príliš vysoká čiastka by mohla mať negatívny na verejnú diskusiu, kedy by mohla odradiť nie len od tvrdenia klamlivých faktov, ale mohla by vytvoriť obavu komentovať veci verejné, tieto veci verejné hodnotiť, prezentovať svoje názory na veci verejného záujmu, čo je pre demokratické fungovanie spoločnosti potrebné. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného na náhradu nemajetkovej ujmy 2 500 € a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

85. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „ CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

86. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

87. Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP. V prípade žalôb na ochranu osobnosti sa pomer úspechu a neúspechu sleduje ohľadom základu nároku. V danej veci bol žalovaný úspešný v siedmych namietaných výrokoch, keď súd žalobu ohľadne siedmych odsekov zamietol, čo predstavuje 70% uplatnených odsekov a neúspešný v troch namietaných odsekoch, čo predstavuje 30% uplatnených odsekov, keď súd žalobe ohľadom pravdivosti troch namietaných výrokov vyhovel. Čistý úspech žalovaného tak bol 40% (70-30), a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 40%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a)neboli splnené procesné podmienky,
b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.